

VAN DE PUT NAAR HET PALEIS

Johan Schep

VAN DE PUT
NAAR HET PALEIS

Over het leven van Jozef

Van de Put naar het Paleis

Over het leven van Jozef

Auteur: Johan Schep
Redactie: Hugo Bouter
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Eerste editie: 2023
Copyright: OudeSporen online uitgeverij

ISBN/EAN 978-94-91797-67-5
NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Jozef... God was met hem en verloste hem uit al zijn verdrukkingen en gaf hem gunst en wijsheid tegenover Farao, de koning van Egypte, en hij stelde hem aan tot leidsman over Egypte en over zijn hele huis'.

Handelingen 7:9-10

Inhoud

Woord vooraf	8
1. Jozef een schaduwbeeld van de Heere Jezus	9
2. Jozefs eerste levensjaren	11
3. Jozef en zijn broers	15
4. Gezonden door zijn vader	18
5. Jozef bloeit waar hij geplant wordt.	26
6. Jozef als uitlegger van dromen	33
7. Jozef als onderkoning van Egypte	38
8. De confrontatie met het verleden	41
9. Jozef maakt zich bekend	49
10. Jozef regeert rechtvaardig.	56
11. De familie van Jozef had een vruchtbaar leven.	59
12. Het laatste hoofdstuk is nog niet geschreven	62
Epiloog	65

Bijlagen	70
1. Overzicht van het leven van Jozef	70
2. Jozefs veelkleurig of pronkgewaad	72
3. Bron vermeldingen	73
4. Overige publicaties van de auteur	74

Woord vooraf

Geliefde lezers, sjalom! Met vreugde ben ik weer begonnen om mijn gedachten over Jozef op papier te zetten. Zijn leven heeft mij al vele jaren lang geïnspireerd. Toen ik opeens een open deur kreeg bij 'Family 7' om over personen uit de Bijbel te spreken, is Jozef voor mij ook weer tot leven gekomen. U of jij begrijpt dat een boek het leven van Jozef nooit uitputtend kan behandelen. Datgene wat ik gevonden heb, vind ik zo waardevol dat ik u of jou met vreugde hiermee ook wil dienen.

De invloed van Jozef is overweldigend. Zijn leven was een leven tot eer van de Heere God. Hij koos ervoor om een deel van de oplossing te zijn. Jozef herkende ook de goede hand van de Heere in zijn leven. Dat legt hij uit aan zijn broers. In Genesis 50:20 zegt hij: 'Jullie weliswaar hebben kwaad tegen mij bedacht, maar God heeft dat ten goede gedacht om te doen zoals het op deze dag is: een groot volk in leven te houden'.

Jozef was vertrouwd met tegenstand. Dat versterkte zijn karakter en het maakte hem niet bitter, maar beter. De Heere heeft hem nooit in de steek gelaten. De Heere verhoogde en gebruikte Jozef om tot zegen te zijn voor de hele wereld. Hij werd geboren als de elfde zoon in een nomadengezin met een vader en vier verschillende moeders. Hij eindigde als de tweede man in Egypte, als wereldheerser.

1. Jozef een schaduwbeeld van de Heere Jezus

Stefanus, die vervuld was van de Heilige Geest, benaderde het Oude Testament op een nieuwe manier. Hij spreekt over het leven van Jozef als een schaduwbeeld van de afgewezen Heere Jezus (Hand. 7:9; Kol. 2:10). Stefanus moest die boodschap met de dood bekopen. Mijn verlangen is om de Heere Jezus te schilderen in al Zijn schoonheid. Er is geen persoon in de Bijbel zoals Jozef, die op volkomen wijze een beeld van de Heere Jezus is.

Jakob en Jozef waren hecht aan elkaar verbonden. In het Hebreeuws is het woord voor zoon: Ben. Dit woord wordt gebruikt voor (op) bouwen. We kunnen dus zeggen: 'De zoon bouwt het leven van de vader op'. Jakobs eigen naam betekent: Hij die bedriegt, hielenlichter. Toen Jakob aan het einde van zijn leven kwam, heeft hij zelf ervan getuigd dat hij een bedrieger was (Hos. 12:3-5). Ondanks dat schaamde God Zich niet om Zichzelf de God van Jakob te noemen! 'Welzalig is hij die de God van Jakob tot zijn hulp heeft, die zijn verwachting stelt op de HEERE, zijn God' (Ps. 146:5). Jakob had zijn hoop op de Heere gevestigd, maar hij vond Hem pas in Pniël. Jakob getuigde hiervan en zei: 'Ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn leven is gered' (Gen. 32:30).

Toen Jakob op zijn sterfbed lag, zegende hij de zonen van Jozef (Gen. 49:24; Hebr. 11:21). Leunend op het uiteinde van zijn staf maakte

hij de Heere groot en noemde Hem 'de Machtige van Jakob'. Ook Jesaja spreekt over de Machtige van Jakob (Jes. 49:26; 60:16). Jesaja gebruikt de naam Jakob hier als een beeld van Israël, voordat de natie werd hersteld in heerlijkheid. In Jesaja 1:24 wordt God 'de Machtige van Israël' genoemd. Dan spreekt Jesaja over de tijd dat Israël zich heeft bekeerd en volledig hersteld is. De God van alle genade wil Zijn macht openbaren aan allen! 'U zult weten dat Ik, de HEERE, uw Heiland ben, en uw Verlosser, de Machtige van Jakob' (Jes. 60:16).

Wij vinden de kracht van Gods genade duidelijk terug in het leven van zijn geliefde zoon Jozef (Gen. 28:14, 20-21). Jakob was niet geïnteresseerd om een zegen te zijn voor de wereld, Jozef werd wel een zegen voor de wereld (Gen. 49:22). Als jij dit ook verlangt, zal de Heere het uitwerken in je leven (Gal. 3:14). Wij die geloven in de Heere Jezus, hebben de zegen van Abraham ontvangen, en de hemel in ons hart om voor anderen tot zegen te kunnen zijn. God is de God van Abraham, Izak en Jakob, en Hij is ook onze God in Christus Jezus. Zoals Jozefs leven door Hem geleid werd, zo wil Hij ook ons leven leiden. Dit is een belofte! 'Ik onderwijs u en leer u de weg die u moet gaan; Ik geef raad, Mijn oog is op u' (Ps. 32:8). Wij moeten onze ogen dus ook op de Heere blijven richten (2 Kron. 20:12).

2. Jozefs eerste levensjaren

Bij de geboorte van Jozef zien wij de genade van de Heere al werken. De Heere dacht aan Rachel en verhoorde de vele gebeden. Rachel zei toen: 'God heeft mijn schande weggenomen' (Gen. 30:22-24). Laten wij Jozef een moment de tijd geven om zijn getuigenis te delen tot zijn zeventiende jaar. Laten wij hem een paar vragen stellen. In wat voor omgeving groeide jij op? Hoe denk jij over je jeugd, was het een positieve of een negatieve tijd? Heb jij je wel eens afgewezen gevoeld?

Hij zou dan het volgende gezegd kunnen hebben:

Hebben jullie even de tijd? Dan zal ik jullie mijn levensverhaal vertellen. Ik ben geboren in Paddan-Aram, in Syrië naast Turkije (Gen. 28:5; 31:18). Mijn naam is Jozef en dat betekent zoiets als: 'Moge de HEERE mij nog een zoon geven' (Gen. 30:23). Mijn moeder was een mooie vrouw en mijn vader hield van haar (Gen. 29:17-18). Zij was de tweede dochter van mijn opa Laban. Mijn overgrootvader Abraham leefde ook enige tijd in Haran. Misschien was dit de reden dat mijn opa Laban hier later ook woonde (Gen. 11:31-32).

Mijn vader Jakob was naar Haran gegaan, omdat hij moest vluchten voor zijn broer Ezau. Mijn vader had Ezau en zijn vader Izak bedrogen. Op het moment dat mijn ouders elkaar zagen, kreeg hij een intense liefde voor mijn moeder. Mijn grootvader profiteerde als werkgever van zijn liefde voor haar! Mijn vader, die anderen had bedrogen, werd zelf nu bedrogen door mijn grootvader (Gen. 31:7).

Mijn vader wilde alleen met mijn moeder trouwen, maar door alles wat er gebeurde had hij uiteindelijk vier vrouwen. Alleen Benjamin, mijn jongere broer, heeft dezelfde moeder als ik. De rest van mijn broers zijn kinderen van de andere vrouwen.

Mijn geboorte had ook een uitwerking op het hart van mijn vader. Want het gebeurde, nadat Rachel Jozef had gebaard, dat Jakob tegen Laban zei: 'Laat mij vertrekken, dan kan ik naar mijn woonplaats en mijn land gaan' (Gen. 30:25-26). Dit verlangen was op zich niet verkeerd, maar de manier waarop hij later vertrok was niet goed. Toen ik zes jaar oud was, zetten ze mij op een kameel en de familie vluchtte weg midden in de nacht. Ik heb geleerd dat vluchten meestal niet de manier is om iets op te lossen! De Heere God had mijn vader wel gezegd dat de tijd gekomen was om te vertrekken (Gen. 31:3,13; 30:1; 31:35).

Ik moet iets vertellen dat me pijn doet. Mijn moeder is soms jaloers en zij kan scherp zijn tegen mijn vader. Ik heb geleerd dat onze God, Die een plan heeft met onze familie, groter is dan al onze zonden. De Heere God is Zelf aan opa Laban verschenen en Hij had hem geboden ons niet te benadelen (Gen. 31:24). Mijn overgrootvader Abraham had alle afgoden weggedaan en diende alleen de Heere. Maar mijn moeder heeft de afgoden teruggebracht in de familie. Mijn vader Jakob zei wel tegen Laban: Bij wie u uw huisgoden vindt, die zal niet in leven blijven (Gen. 31:30-32). Later stierf mijn moeder bij de geboorte van mijn jongere broer, Benjamin. Hoewel mijn vader vaak niet goed handelde, beschermde de Heere ons wel als familie en zegende ons!

Mijn vader was bang voor zijn broer Ezau, en daarom was hij ook gevlucht naar Haran (Gen. 27-28). Ezau haatte mijn vader, omdat hij hem het eerstgeboorterecht had ontnomen door middel van bedrog. Hij had dit niet hoeven te doen, omdat de Heere bij zijn geboorte al had beloofd dat Ezau hem zou dienen. Toen zij elkaar uiteindelijk weer ontmoetten, viel het allemaal best mee! Eigenlijk mag ik mijn oom Ezau wel. Hij viel mijn vader om de hals en kustte hem. Zij huilden ook samen! Het was een onvergetelijk moment!

De nacht voordat mijn vader Ezau ontmoette, was er iets bijzonders gebeurd, toen hij alleen was. Hij had een ontmoeting met een Man, Die met hem worstelde. Hij kreeg ook een nieuwe naam: 'Israël', d.i. strijder van God (Gen. 32:24-32). Mijn vader was onder de indruk van die gebeurtenis, want hij had God Zelf ontmoet. De rest van zijn leven liep hij wel mank. Destijds was de zon ondergegaan in zijn leven, maar nu ging de zon op (Gen. 28:11; 32:31).

Het is leerzaam om te luisteren naar die twee broers! Ezau zei: 'Ik heb veel'. Maar mijn vader zei: 'Ik heb alles' (Gen. 33:9-11). God had duidelijk tegen mijn vader gezegd dat hij terug moest gaan naar Bethel. 'Sta op, ga naar Bethel en ga daar wonen en maak daar een altaar voor de God Die aan u verschenen is' (Gen. 35:1; vgl. 28:13 tot 20). Ik heb geleerd dat de enige plaats waar wij veilig zijn, is te leven in het centrum van Gods wil. Maar mijn vader stopte in Sichem, en hij bouwde een altaar op de verkeerde plek (Gen. 33:19-20). Daar werd Dina verkracht en daar werden Simeon en Levi zelfs massamoordenaars van de bevolking van de stad!

Het was een verschrikkelijke tijd, maar de Heere beschermde onze familie, anders zouden wij zijn omgekomen. Gods verschrikking lag

over al die steden die hen omringden, zodat zij de zonen van Jakob niet achtervolgden (Gen. 35:5). De reactie van mijn vader viel mij ook wel tegen. Alles draaide altijd om hemzelf. Hij zei: 'Mij', 'ik' en 'mijzelf' (Gen. 34:30; 35:1-9). Wij gingen daarna terug naar Bethel, waar de Heere God mijn vader weer herinnerde aan Zijn beloften. Er was een totale vernieuwing in ons gezin. De naam van de Heere stond eindelijk centraal. Er kwam een nieuw altaar, en wij kregen nieuwe kleding. Mijn vader ging zich meer bezighouden met de Heere, die Zijn beloften was nagekomen. Het was een lange reis geweest voor Jakob en voor ons als kinderen. Wij werden daar rijkelijk gezegend!

Toen ik nog redelijk jong was, overleden Debora, de voedster van Rebekka, en mijn moeder Rachel (Gen. 35:8, 19). Mijn leven werd gekenmerkt door vreugde en verdriet. Tijdens deze verdrietige tijd kreeg ik wel een broertje. Hij werd in Bethlehem geboren en ontving twee namen. Mijn moeder noemde hem Ben-oni, d.i. zoon van mijn smarten. Maar mijn vader noemde hem Benjamin, d.i. zoon van mijn rechterhand (Gen. 35:18).¹

1 Hij is ook een prachtig schaduwbeeld van de Messias, die eveneens in Bethlehem is geboren. In Zijn leven zijn deze beide namen vervuld. Het graf van Rachel is tot op deze dag in Bethlehem. Voor de Joden die niet in Jezus geloven, is Bethlehem een plaats van de dood. Voor ons spreekt Bethlehem van het ware leven en het brood van het leven.

3. Jozef en zijn broers

Jozef was zeventien jaar oud, en samen met zijn halfbroers zorgde hij voor het kleinvee (Gen. 37:2). Hij leerde lessen die hem later goed van pas zouden komen: lessen van geduld, teerheid, sympathie en trouw. De Heere Jezus, van Wie Jozef een schaduwbeeld is, gaf als de goede Herder Zijn leven voor ons, Zijn schapen (Joh. 10:11). Hij zei: 'Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven afleg, opdat Ik het weer neem' (Joh. 10:17).

Laten we eens kijken naar Jakob, de vader van Jozef. Hij woonde nu in Hebron, en dat betekent 'verbond', of 'gemeenschap'. Jakob had een speciale liefde voor Rachel, en diezelfde intense liefde koesterde hij ook voor haar zoon Jozef (Gen. 37:3). Jozef genoot van de intense omgang met zijn vader, zij waren één van geest! Deze liefde van een vader voor zijn zoon doet ons denken aan de liefde van onze hemelse Vader voor Zijn enige Zoon. Tweemaal werd de hemel boven Hem geopend, en klonken er woorden waarbij de hemelse Vader openlijk getuigde van Zijn grote liefde voor Zijn Zoon: 'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb'. Wonderlijk is het wel dat de Heere God ons als Zijn kinderen net zo lief heeft als Zijn eigen Zoon: 'U hebt Mij gezonden en hebt hen liefgehad zoals U Mij hebt liefgehad' (Joh. 17:23b).

Jozef was voor Jakob een zoon van zijn ouderdom (Gen. 37:3). Pas op latere leeftijd kreeg Jakob zijn zoon Jozef. Later volgde nog Benjamin, en Jakob had toen van God de naam Israël gekregen (Gen. 35:10).

Het is net zoals met Jezus. Toen alle hoop vervlogen leek, zond God Zijn Zoon in de volheid van de tijd (Gal. 4:4). Eén van de namen van God is de Oude van dagen (Dan. 7:22). De Heere Jezus is de eeuwige Zoon van de eeuwige God!

In deze geschiedenis zien wij dat de speciale liefde van Jakob voor Jozef de haat van de tien broers opwekte. Jakob had Jozef ook een veelkleurig² gewaad gegeven (Gen. 37:3b). Deze voorkeursbehandeling zorgde voor jaloezie bij zijn halfbroers. Wij merken dat het niet handig van Jakob was om dit te doen. Toch gebruikt de Heilige Geest deze situatie om ons te wijzen op een andere geliefde Zoon, bij Wiens dood de mantel ook een belangrijke rol speelde. Wij moeten dan naar Golgotha gaan, waar het Lam van God aan het kruis werd genageld. Onze Heere Jezus droeg toen een naadloos geweven mantel, die niet gescheurd kon worden. Daardoor zou hij namelijk zijn bruikbaarheid verliezen. Daarom dobbelde men over de vraag wie deze mantel mocht hebben. De heerlijkste Mens, Die ooit op de aarde heeft geleefd, liet bij Zijn sterven niets anders achter dan de kleding die Hij droeg. Jozefs veelkleurige gewaad werd vervangen door het kleed van een Joodse slaaf, toen hij werd verkocht naar Egypte. Hij werd in één keer arm. Zo ging het ook met de Heere Jezus. U kent toch de genade van onze Heere Jezus, dat Hij omwille van u arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden (2 Kor. 8:9).

Ruben, de oudste halfbroer van Jozef, was het eerste kind van Lea en de eerste zoon van Jakob. Hij zou een dubbel deel krijgen van de erfenis van zijn vader. Ook zou hij het hoofd zijn van de stammen.

2 Zie bijlage “2. Jozefs veelkleurig of pronkgewaad” op pagina 72

Maar omdat hij met de bijvrouw van Jakob het bed had gedeeld, verloor hij zijn eerstgeboorterecht (Gen. 49:3-4). Dit recht werd aan de zonen van Jozef gegeven (1 Kron. 5:1-2). Toen het land Kanaän werd verdeeld, ontving Jozef een dubbel deel, een deel voor zijn zoon Efraïm en een deel voor zijn zoon Manasse (Deut. 33:13-17). Dit is weer een voorafschaduwing van de Heere Jezus, Die is aangewezen als de Erfgenaam over alle dingen (Hebr. 1:2).

Hoe is het mogelijk dat de broers zo'n hekel aan Jozef hadden, als het zo'n goede zoon en broer was? Zijn rechtvaardige leven vormde echter een afkeuring van hun eigen leven en het overtuigde hen van hun eigen onrechtvaardigheid. Dit was ook zo met de Heere Jezus en de Joden. Hij zei: 'Want een ieder die kwaad doet, haat het licht en komt niet tot het licht, opdat zijn werken niet bestraft worden' (vgl. Joh. 3:20).

Jozef kreeg twee dromen van God, waarin zijn familieleden zich voor hem neerbogen. Zijn broers konden het toen niet aanhoren. Ook voor zijn vader was de tweede droom teveel, toch bewaarde hij deze woorden in zijn hart (Gen. 37:11). Zijn broers vertelden Jozef dat zij nooit voor hem zouden buigen, maar de omstandigheden veranderden en zorgden ervoor dat zij wel drie keer moesten buigen! De broers van Jozef kwamen en bogen zich voor hem neer met het gezicht ter aarde (Gen. 42:6, 43:28 en 44:14). Uiteindelijk doen zij het zelfs gewillig. Zij vielen voor hem neer en zeiden: 'Zie, wij zullen u tot slaven zijn' (Gen. 50:18). Dit zal vervuld worden als de Heere Jezus terugkomt in Zijn heerlijkheid (Matt. 24:30; 26:64). Maria bewaarde al de woorden over haar Zoon wel diep in haar hart!

4. Gezonden door zijn vader

Er was iets in het leven van deze kinderen, dat de ouders aan het denken zette! De les voor mij is wel om voorzichtig te zijn met het zeggen van nooit of niet, maar eerder: nog niet!

Op een dag stuurt vader Jakob zijn zoon Jozef op een speciale missie. ‘Weiden je broers het vee niet bij Sichem? Ga, ik stuur je naar hen toe’ (Gen. 37:13). Het antwoord was: ‘Zie, hier ben ik’ (Hineni). Zijn vader zei: ‘Ga’ en hij ging! Hij gehoorzaamde zijn vader, ook al wist hij dat zijn broers hem haatten. Zo is Jezus ook gezonden door Zijn Vader. In het Evangelie van Johannes lezen wij dit meer dan veertig keer. De gehoorzaamheid van de Zoon blijkt duidelijk uit de mooie woorden die Hij sprak: ‘Zie, Ik kom – in de boekrol is over Mij geschreven – om Uw wil te doen, o God’ (Hebr. 10:7).

Jozef verliet Hebron, de plaats van de gemeenschap met de vader, en reisde naar Sichem, een gevaarlijke plaats (Gen. 34:25-30). Ook de Heere Jezus heeft de harmonieuze vrede en de volmaakte gemeenschap met Zijn Vader in de hemel verlaten om naar een gevaarlijke aarde te komen. Die lange weg die Jozef moest afleggen om zijn broers te zoeken wijst op de weg die de Heere Jezus, de Zoon van God moest gaan om het verlorene te zoeken en te behouden. Dan staat er: ‘Een man trof hem aan, want zie, hij was aan het ronddwalen op het veld’ (Gen. 37:15).

Jozef was op zoek naar zijn broers, omdat zij niet waren waar ze zouden moeten zijn. Op dezelfde wijze is de Heere Jezus naar het volk Israël gekomen. Er waren maar enkelen, zoals Simeon en Anna, die wachtten op Zijn komst. Mooi om te zien dat deze man op de juiste tijd en op de juiste plek was om Jozef te helpen. Zo mogen ook wij weten dat de Heere voor ons zorgt en Zijn engelen beveelt om ons te dienen, als dat nodig is (Hebr. 1:14).

Eindelijk vond Jozef zijn broers. In plaats van blij te zijn over zijn komst, wilden ze hem doden en het wordt duidelijk dat zij geen genade kenden. Ze bespotten hem en zeggen: 'Zie, daar komt die meesterdromer aan' (Gen. 37:19). Jakob vroeg aan Jozef om een zorgvuldig verslag te brengen over zijn broers en de kudde. Ik heb vroeger gedacht dat het slechte bericht wat Jozef bracht over zijn broers negatief was, maar nu niet meer. Broeders, zegt Jakobus, als iemand onder u van de waarheid is afgedwaald en een ander doet hem terugkeren, weet dan dat hij die een zondaar van zijn dwaalweg doet terugkeren, een ziel zal redden van de dood en een menigte van zonden zal bedekken (Jak. 5:19-20). Wij hebben nu eenmaal blinde vlekken en hebben elkaars hulp nodig.

Dit is in veel ergere mate ook met de Heere Jezus gebeurd. Hij was hun God, maar zij namen Hem niet aan. Hij was de Schepper, van Wie zij elk moment van hun leven afhankelijk waren (Kol. 1:16-17). De uitdrukking 'Er was geen plaats in de herberg' getuigt van het niet welkom zijn. Figuurlijk gesproken doodden de broers Jozef. De haat tegen Jezus begon direct al nadat Hij geboren was. Herodes wilde Hem doden. De leiders van Israël probeerden Hem in de val te lokken en spanden samen om Hem te doden (Matt. 12:14; 21:33-

46; 26:3-4). Ook zeiden zij telkens: Wij willen niet dat Deze Koning over ons zal zijn. Er was alleen plaats voor de Heere Jezus aan het kruis van Golgotha. David profeteerde over het onschuldige lijden van de Messias (Ps. 109:5; 94:21). Zijn volksgenoten beraamden een aanslag. Ze wilden Hem doden, Die kwam om hen te dienen. Zij schoolden samen tegen de ziel van de Rechtvaardige en veroordeelden onschuldig bloed.

Ruben probeerde zijn broers aan te sporen om Jozef niet te doden, maar hem in de put te gooien. Hij zei dit met de bedoeling om hem uit hun handen te redden en naar zijn vader terug te brengen (Gen. 37:22). Ook Juda was tegen het idee om hem te doden, omdat het geen winst opleverde. Ook de kwestie van de Heere Jezus werd door diverse mensen besproken: door de vrouw van Pilatus en Pilatus zelf, Herodes, de stervende misdadiger, de hoofdman, Judas etc. (Matt. 27:4, 19; Luk. 23:14-15, 41, 47).

In de situatie van Jozef trokken zij hem het veelkleurige gewaad uit, dat zoveel ergernis had opgeleverd, wierpen hem in de put en gingen eten. Zij besteedden geen aandacht aan het hulpgeroep van Jozef. Zij hoorden het wel en dat kwelde hen later (Gen. 42:21). 'Om de ondergang van Jozef bekommert u zich niet', zegt de profeet (Amos 6:6). In de situatie van de Heere Jezus, de Verlosser, ontdeden de soldaten Hem van Zijn kleding en deden Hem een purperen gewaad aan om Hem te kunnen bespotten met Zijn voorzegde koningschap (Matt. 27:28, 36). Zij kruisigden Hem en gingen zitten, zonder dat het hun iets deed. Toen alles voorbij was, gingen zij de stad in en vierden de sedermaaltijd, terwijl zij het ware Paaslam hadden gedood.

David sprak erover dat de Heere Jezus in een kuil zou worden gegooid (Ps. 40:1-2). Jozef stierf niet werkelijk, Jezus stierf wel! De put en later de gevangenis waarin Jozef zat, spreken van de dood, de begrafenis en de opstanding van de Heere Jezus. Bij de put zien wij dat de Joodse broeders betrokken zijn, bij de gevangenis zien wij dat de heidenen een rol spelen. Ook ik stond als zondaar onder aan het kruis en riep: Kruisig Hem! Wanneer Jozef werkelijk was gedood, dan zou hij niet naar Egypte zijn gegaan om de Redder van de wereld en van zijn broers te worden. Jozef zag dat en getuigde er later van. Jullie weliswaar, jullie hebben kwaad tegen mij bedacht, maar God heeft dat ten goede gedacht om te doen zoals het op deze dag is: een groot volk in het leven te behouden (Gen. 50:20).

De Heere Jezus is in de dood gegaan om voor altijd de Redder van de wereld te worden. Vriend en vijand werden hiervoor gebruikt. De Heere is soeverein en Hij komt door de zonde van de broers tot Zijn doel. Dat geldt ook voor ons als Zijn kinderen. De duivel schiet zich altijd in zijn voet. De religieuze leiders zeiden: Niet tijdens het feest (Matt. 26:5). Hier kunnen wij zien dat de Heere soeverein is, omdat dit het tijdstip was dat Christus stierf als het ware Paaslam. 'Want ook ons Pascha, Christus, is geslacht' (1 Kor. 5:7). De Heere gebruikte de haat en de jaloezie van de broers, omdat Jozef voor hen uitgezonden moest worden om hen te redden (Ps. 105:17). De Heere Jezus keek met vreugde uit naar Zijn lijden, omdat Hij wist dat dit de enige weg was om de mensen te redden van hun zonden. 'Want de woede van mensen zal U tot lof zijn' (Ps. 76:11). Hij keek ook uit naar de dag van de geboorte van Zijn gemeente.

Juda was degene die met het voorstel kwam om Jozef te verkopen. Later zien wij dat hij uit vrije wil zijn broers verliet en zijn ring weggaf. Dit zien wij bijna nooit gebeuren in de Bijbel. De ring is een teken van de autoriteit (Gen. 38:18). Het was Juda (het tweestammenrijk), die de Heere Jezus afwees en zijn autoriteit weggaf. Juda beleed later zijn zonden en werd tot grote zegen (Gen. 28:26; 43:8-9; 44:14-34). Als Juda later voor Jozef staat, is zijn toespraak zo ontroerend dat Jozef tot tranen toe bewogen werd. Zo zal het ook gaan met Israël. Wat een dag zal het zijn als de Heere Jezus Zichzelf weer aan hen zal openbaren en zij zich bekeren!

De enige keer dat wij kunnen lezen dat Jozef zich afvroeg *waarom* de broers zo met hem omgingen was terwijl hij in de put zat (Gen. 42:21). Jozef zweeg daarna! Zo ook met de Heere Jezus. Toen er betaling geëist werd, werd Hij verdrukt. Hij deed Zijn mond niet open (Jes. 53:7). Toen Hij voor de hogepriester gedaagd werd, staat er: Jezus zweeg! Pilatus en Herodes waren verbaasd dat de Heere Jezus hun geen antwoord gaf. Alleen toen de hogepriester zei: Ik bezweer U bij de levende God dat U ons zegt of U de Christus bent, de Zoon van God, gaf Jezus hem antwoord en zei: U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel (Matt. 26:63-64).

Jozef werd door zijn broers verlaten. Ook de Heere Jezus werd verlaten (Mark. 14:50). Zijn verlatenheid tijdens de drie uur van duisternis op het kruis, zullen wij nooit ervaren. Hij betaalde de prijs voor onze zonden. Hij zal ons nooit verlaten (Hebr. 13:6). Hoewel Jozef hun broer was, beschadigden zij de intieme band door hem

te verraden. De Heere Jezus werd ook verraden door één van Zijn discipelen en zei: Zelfs de man met wie Ik in vrede leefde, op wie Ik vertrouwde, die Mijn brood at, heeft Mij hard nagetrapt (Ps. 41:10; 55:13-15, 21-22). Judas is een voorbeeld van iemand die dichtbij Jezus wandelde en toch de weg kwijtraakte en daardoor verloren ging. Hij vroeg vergeving bij de priester, daar vind je geen vergeving!

Jozef werd verkocht aan de Ismaëlieten. Wij weten dat Ismaël uit het vlees was geboren, en die geboorte was de grootste fout van Abraham. Toch waren het juist de afstammelingen van Ismaël, die hier ‘de taxi’ voor Jozef werden op weg naar Egypte. Hoe je verleden ook is en hoe je ook in de wereld bent gekomen, dat maakt niets uit. Je bent zoals allen ook geweven door de Heere God in de moederschoot. Zij waren op de juiste tijd vertrokken. Ze gingen naar Egypte en zij kochten Jozef. Hier zien wij ook duidelijk de hand van de Heere. Hij bestuurde hun gedachten en ook hun route. Jozef was nog geen volwassen man. Zij betaalden twintig zilverlingen voor hem. De prijs voor de volwassen Heiland was dertig zilverlingen, de prijs van een slaaf (Zach. 11:3; Ex 21:32).

Juda sloot waarschijnlijk de koop. De namen Juda en Judas betekenen hetzelfde: lofprijzing. De betekenis van hun naam is echter niet op zijn plaats. Beiden dachten namelijk aan het geld. Bij Jozef draaide het niet om geld, want hij had gemakkelijk tegen de Ismaëlieten kunnen zeggen: ‘Willen jullie rijk worden? Dan moeten jullie even langs mijn vader gaan, die koopt mij zo terug’. Hij ging zijn weg in stilte en intussen zegende de Heere hem (Gen. 39:1-3). Het volgende wat wij lezen is: ‘De Heere was met Jozef’. Onderweg naar Egypte vond er een vernieuwing plaats in zijn hart.

Even later keerde Ruben terug naar diezelfde put en hij zag dat die leeg was (Gen. 37:29). Figuurlijk gesproken is Jozef opgestaan uit de dood. Hij was gered van de dood, maar de Heere Jezus is werkelijk gered uit de macht van dood en graf. ‘Want U zult Mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet’ (Ps. 16:10; Hand 2:27). Jozefs graf (de put) was geleend. Hij heeft die niet lang nodig gehad. Gelukkig was de put droog. Hetzelfde was het geval met de graftuin. Die werd geleend van Jozef van Arimathea voor drie dagen en drie nachten. De Heere Jezus had dus ook een geleend graf. Als de Levensvorst had Hij het graf maar drie dagen nodig.

De broers stuurden de mantel gedoopt in bloed naar hun vader om hem die te laten zien (Gen. 37:31-33). Zij hadden een complot gesmeed om de oude man te laten denken dat Jozef was opgegeten door een wild dier. Hier is een tegenstelling, in plaats van een vergelijking! Het kostbare bloed van de Heere Jezus werd gepresenteerd aan de Vader (Hebr. 9:12). Dat waardevolle bloed bracht Hij in het heilige der heiligen en dat bloed reinigt allen die in Christus geloven. Het is waar dat er bloed op die mantel zat, maar hoe kon het dier Jozef doden zonder dat de mantel gescheurd was? Jakob geloofde het (Gen. 37:33-34). Hij had eens zijn vader bedrogen met een bokje en nu werd hij door zijn zoons bedrogen met een bokje. Je oogst altijd wat je zaait!

Er werden meer leugens over de Heere Jezus verteld. Namelijk dat de discipelen het lichaam zouden hebben gestolen. En dit woord is verbreid onder de Joden tot op de huidige dag (Matt. 28:13-15). Een andere leugen is dat de Heere Jezus niet gestorven zou zijn, en dat

de vrouwen naar het verkeerde graf zijn gegaan. Salomo heeft het al geschreven: 'Zoals de benen van een verlamde slap neerhangen, zo is een spreekwoord in de mond van dwazen' (Spr. 26:7). Jeremia heeft gelijk als hij schrijft dat de mensen leugens eerder geloven dan de waarheid (Jer. 5:31).

Dit zijn de feiten: Jozef is naar Egypte gebracht, en de Heere Jezus is opgestaan uit de dood. Het verhaal van Jozef toont ons duidelijk de hand van de Heere God! Jozef moet de wanhoop nabij geweest zijn! Hoeveel groter moet het lijden geweest zijn van onze Heiland, van Wie Jozef een beeld is. Hij onderging geduldig alle smart en ging zelfs door de dood heen uit liefde voor u, voor jou en ook voor mij.

5. Jozef bloeit waar hij geplant wordt

Jozef is afgewezen door zijn Joodse broers en overgegeven in de handen van de heidenen. Juda verliet zijn broers uit eigen vrije wil en gaf zijn ring aan Tamar. Juda is hier een type van Israël. Zij hebben hun autoriteit (de zegelring) ook weggegeven. Juda was bevriend geraakt met Hira, een ongelovige man (Gen. 38:1). Israël heeft zich als volk niet bekeerd! Evenals bij Juda, komt straks wel die dag (Rom. 11:26).

Op weg naar Egypte gebeurt er iets diep in het hart van Jozef. Hij komt veilig aan en wij lezen hier voor het eerst: ‘De HEERE was met Jozef’ (Gen. 39:2). Op die slavenmarkt in Egypte liep Potifar. Hij was geen antisemiet en kocht Jozef als zijn slaaf uit de hand van de Ismaëlieten. Jozef werd tot rijke zegen. Zijn leven was vruchtbaar overal waar hij was! Jozef was uitgezonden als een voorloper (Ps. 105:20-22). De Heere Jezus is de Voorloper, Die voor ons het heiligdom is binnengegaan en Die in ons leven altijd voor ons uitgaat (Hebr. 6:20).

Potifar merkte dat de Heere met Jozef was, en hij gaf hem meer verantwoordelijkheden. Telkens bleek dat de Heere met hem was, wij lezen dit niet over zijn halfbroers. De Heere was aan het werk voor het Joodse volk in het buitenland, niet in Israël. Jozef kwam in een land waar zij de Hebreeuwse taal niet verstonden. Ook de

Heere Jezus werd verkeerd begrepen (Joh. 2:19-21). Voor zo'n jonge man, die nog nooit van huis was weggeweest, moet dit moeilijk zijn geweest. Jozef, en ook de Heere Jezus, waren vreugdevol in hun omstandigheden. Zij waren vreemdelingen op aarde. Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar zoeken de toekomstige (Hebr. 13:14).

Jozef en de Heere Jezus waren beiden omgeven door afgoderij. Hun vreugde was in de hemelse Vader. Zij waren eenzaam, maar werden vertroost (Joh. 8:29). Jozef en de Heere Jezus werden beiden zonder reden gehaat door hun broeders (Joh. 15:25). Zij werden beiden wel ontvangen door de heidenen. Denk aan de Romeinse hoofdman (Luk. 7:9). Toen de Heere Jezus tien melaatsen gezond had gemaakt, keerde er één terug om Hem te bedanken. Dat was een Samaritaan (Luk. 17:16).

Jozef was een prachtige man aan de buitenkant, maar ook aan de binnenkant. De Heere Jezus werd veracht en afgewezen door de mensen, die totaal blind waren voor Wie Hij werkelijk was. Hij was de afstraling van Gods heerlijkheid (Hebr. 1:3). Die heerlijkheid van Hem wordt nu weerspiegeld in iedere gelovige (Gal. 4:19). Jozef keek niet naar zijn verleden, maar leefde in het heden en was dienstbaar. Niemand die zijn hand aan de ploeg slaat en kijkt naar wat achter hem ligt, is geschikt voor het koninkrijk van God (Luk. 9:62). Alle gelovigen zijn licht en zout. 'Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien' (Joh. 7:38). Zoals de Heere Jezus was, zo zijn wij in de wereld!

Ik weet zeker dat Jozef blij was met zijn positie in het huis van Potifar. Hij miste wel de liefde van zijn vader, maar hij miste de haat van zijn

broers niet. Opnieuw kende zijn leven een balans tussen vreugde en verdriet. De Heere had grotere plannen. Hij wilde iedereen zegenen door het leven van Jozef. Jaren later ging Jozef dit inzien en zei het tegen zijn broers. De Heere God heeft mij voor jullie uitgezonden om voor jullie een overblijfsel veilig te stellen op aarde, en jullie door een grote uitredding in leven te houden (Gen. 45:7).

De weg naar omhoog gaat altijd eerst omlaag, en de kortste weg naar het paleis was via de gevangenis. Drie hoofdstukken zien wij dat het bergafwaarts gaat in het leven van Jozef. Daarna zien wij tien hoofdstukken lang dat de lijn omhoog gaat in zijn leven. Je leest vaak: 'Het gebeurde nu in die dagen' (Luk. 2:1). Zo gaat het ook met Jozef, zoals het was aangekondigd in de profetische dromen (Gen. 37:9-11). Er staat echter nooit dat het allemaal zo bleef! In ons leven hebben wij te maken met allerlei gebeurtenissen, die komen en gaan.

De tijd van voorspoed voor Jozef in het huis van Potifar duurde ook niet lang. Het onschuldige lijden was nog niet tot een einde gekomen. Jozef moest nog dieper vernederd worden. Zoals een arend zijn nest opwekt, boven zijn jongen zweeft, zijn vleugels uitspreidt, ze pakt en ze draagt op zijn vlerken (Deut. 32:11). Als een nest door elkaar wordt gegooid, zal dit de vogels niet vernietigen, maar ontwikkelen! Het enige wat de drie vrienden van Daniël in het vuur verloren, waren de touwen die hen gebonden hielden (Dan. 3:25). Halleluja, wat een Heiland hebben wij!

Laten wij even stilstaan bij de vrouw van Potifar. Je kunt haar zien als een verwende vrouw, die krijgt waar zij zin in heeft. Zij heeft teveel vrije tijd en krijgt misschien ook niet genoeg aandacht van haar man, want Potifar is vaak weg. Zij heeft behoefte aan een avontuurtje. Als

dit het geval is, dan was de verleiding voor Jozef niet zo groot. Je kunt haar ook zien als iemand die gefascineerd was door die geweldige Jozef (Gen. 39:6). Hij is liefdevol, attent en aardig. Jozef had een goede relatie met haar man, en zij was ook daarbij inbegrepen. Gevoelens begonnen in haar hart te groeien en zij was niet in staat die nog langer onder controle te houden. Ze verlangde ernaar zich volledig aan Jozef te geven. Zijn weerstand versterkte haar verlangen. Wanneer zij haar uiterste best heeft gedaan, zijn haar gevoelens gekwetst wanneer Jozef weglucht. Haar verlangens veranderden in haat, omdat zij zich afgewezen voelde. Zij redt zich eruit door Jozef te beschuldigen. Het kan zijn dat zij zich naar heeft gevoeld, toen zij hoorde dat Jozef in de gevangenis was terechtgekomen.

Potifar zelf doet mij aan Pilatus denken. Als hij inderdaad had geloofd dat Jozef schuldig was, dan zou Jozef het niet hebben overleefd. Jozef had gezegd: 'Hoe zou ik dan dit grote kwaad kunnen doen en zondigen tegen God?' (Gen. 39:9). Doordat Jozef in Gods nabijheid leefde, wist hij dat het een groot kwaad is om de vrouw van een ander te nemen. Er is een dag gekomen dat Potifar's vrouw, evenals al de Egyptenaren, zich moest buigen voor Jozef. Hij was niet wraakzuchtig, maar vergaf haar. Er is een gezegde: De beminnelijkheid van de onschuld is veel groter dan de beminnelijkheid van de vergeving. David gaf toe aan seksuele verleiding, en hij leed onder de gevolgen. Simson doodde de leeuw die hem aanviel in het veld, maar niet de leeuw van binnen (Richt. 16:16-17).

Jozef gaf niet toe aan seksuele verleiding, en hij leed ook! Jozef leefde met een rein geweten en dat is een groot geschenk. Als je vals beschuldigd wordt, zeg dan tegen jezelf: Jezus weet het! De Heere

Jezus vertelt ook dat tegenstand en verwerping ons reden geven tot vreugde en blijdschap. We delen dan in het lijden van Christus, en dat zal worden beloond in de hemel (Luk. 6:22-23).

Dit was de tweede keer dat Jozef zijn mantel kwijtraakte. Maar het is beter om je mantel te verliezen dan je overtuiging en je persoonlijke integriteit (Gen. 39:2; 40:3). Als hoofd van de lijfwacht zorgde Potifar indirect ervoor dat Jozef de schenker en ook de bakker diende in de gevangenis. Jozef kwam later via de schenker uit de gevangenis in het paleis.

Laten wij ook nog denken aan het evenwicht tussen de blijdschap en het verdriet. Jozef werd geliefd door zijn vader en gehaat door zijn broers. Hij beleefde een moment van vreugde toen hij uit de put werd gehaald, maar ook van teleurstelling, toen hij vervolgens werd verkocht naar Egypte. In Egypte ervoer hij niet langer de haat en de jaloezie van zijn broers, maar werd hij een slaaf. Potifar kocht hem. Dit was pijnlijk, maar de Heere was met hem! Potifar was hem wel goedgezind.

Hij werd als gevolg van het gedrag van Potifar's vrouw slecht behandeld en onschuldig in de gevangenis geworpen (Gen. 40:15). In goede en in slechte tijden is de Heere echter met ons, en woont Hij zelfs in ons! Als de Heere ons uitkiest om tot zegen voor anderen te zijn, houdt dit ook lijden in, evenals bij Maria en Jozef. Paulus schrijft later in de gevangenis: 'Nu verblijd ik mij in mijn lijden voor u en vervul in mijn vlees wat overblijft van de verdrukkingen van Christus ten behoeve van Zijn lichaam, dat is de gemeente'. Dit schrijft Paulus als een gehoorzame ambassadeur vanuit de gevangenis (Kol. 1:24).

In de gevangenis was Jozef niet opstandig en hij bleef dienen, evenals de Heere Jezus later altijd rondging en goed deed (Hand. 10:38). Jozef leefde met Gods beloften, met twee dromen en een geopende hemel. De kracht van Gods openbaring is sterker dan de kracht van de verzoeking! Er zijn drie verleidingen waarvoor wij altijd moeten uitkijken: macht, geld en seks. David, de man naar Gods hart, laat toch een goed getuigenis na in 1 Koningen 15:5. Hij had gedaan wat juist was in de ogen van de Heere en was niet afgeweken van wat God hem geboden, alle dagen van zijn leven, behalve in de zaak van Uriah, de Hethiet. De overwinning over de zonde is echter mogelijk. Het is goed om er altijd nederig over te blijven. David was een man naar Gods hart vóór en na Bathseba. Hij faalde op latere leeftijd, net zoals Abraham zondigde met Hagar, en de dronken Lot met zijn dochters. Het vlees bekeert zich nooit.

Het ene moment heb je zoals Jozef een hoge positie. Het volgende moment zit je in de gevangenis met je voeten in een blok (Gen. 39:20; Ps. 105:18). Het leven van een geestelijk gezinde gelovige is nooit saai. Ook die gevangenisperiode keerde zich ten goede; ook daar diende Jozef en was de Heere met hem. Dit kwam doordat hij niet opstandig was en niet zielig in een hoekje ging zitten. Zo kwam Jozef in contact met de schenker en de bakker. Jozef leerde volgens zijn positie te leven, en niet vanuit zijn omstandigheden. Jozef en de Heere Jezus werden allebei onder de overtreders geteld (Jes. 53:12). De schenker en de bakker doen mij ook aan de Heere Jezus denken, namelijk in Zijn situatie met de beide misdadigers aan het kruis.

Jozef was de juiste man, op de juiste plaats, en op het juiste moment. Zo kwam het paleis in zicht. Jozef lette op die mannen en hij merkte

op een dag dat zij terneergeslagen waren (Gen. 40:6). Zij bepleitten hun onschuld niet, maar Jozef deed dit wel. Jozef zei: Ik ben met geweld ontvoerd uit het land van de Hebreëen; en ook hier heb ik niets gedaan waarvoor men mij in deze kerker zou moeten zetten (Gen. 40:15). Wat betreft de misdadigers die samen met de Heiland gekruisigd werden, weten wij echter dat zij rovers en criminelen waren (Matt. 27:38; Mark. 15:27-28; Luk. 23:32). De ene werd gered, de andere ging verloren.

6. Jozef als uitlegger van dromen

De schenker en de bakker hadden in de gevangenis allebei dromen over de farao. Zij hadden echter wel iemand nodig die deze dromen kon uitleggen. Jozef gaf God de eer: Is de uitleg niet aan God (Gen. 40:8)? Hij zei niet dat hij God was, maar gaf aan dat God Zelf de dromen moest uitleggen. Zoals Jozef vertelde wat er toen zou gebeuren, zo toont het boek Openbaring ons de toekomst. De Heere Jezus maakt duidelijk waar mensen de eeuwigheid doorbrengen. De eeuwige hemel voor hen die geloven, en de eeuwige hel voor hen die niet geloven in de Heere Jezus.

Jozef kwam in de gevangenis terecht door de zonden van iemand anders. De Heere Jezus hing aan het kruis voor al *onze* zonden. Potifar had het getuigenis van één persoon. Hij had moeten luisteren naar twee of drie getuigen (Matt. 18:16). Ik ben zo dankbaar dat de Heere Jezus altijd rechtvaardig oordeelt (Jes. 11:3-4).

Jozef getuigde van zijn God in een land waar de afgoden werden aanbeden. Hij deed dat tegenover Potifar en zijn vrouw, en tegenover de schenker en de bakker. Jozef zei: Vertel mij toch jullie droom. Dit laat ons zien dat de relatie van de Heere met Jozef hecht was, net zoals vroeger bij Abraham (Gen. 18:17). De uitkomst van de droom van de schenker was wonderlijk! Jozef moet een diepe pijn in zijn hart hebben gevoeld, toen de schenker in zijn positie werd hersteld terwijl

hijzelf moest achterblijven in het kerkerhol. Je hoort het ook in zijn antwoord: 'Maar denk aan mij, wanneer het u goed zal gaan' (Gen. 40:14). Die vraag was niet teveel, als je bedenkt wat Jozef voor hem had gedaan. Dit gebeuren doet mij denken aan het brood en de wijn als de symbolen van wat de Heere Jezus ook voor ons heeft gedaan.

Maar de schenker vergat Jozef. De Heere Jezus weet dat wij vergeetachtig zijn. Daarom heeft de Heere Jezus het brood en de drinkbeker gegeven (Luk. 22:19). Ook het vergeten van de schenker was een deel van Gods soevereine plan. Jozef kreeg gemeenschap met het lijden van de Messias. Tot de tijd dat Zijn woord uitkwam, heeft de belofte van de HEERE hem ook gelouterd (Ps. 105:19). Hoe louterde het woord Jozef? De Heere had geopenbaard in de dromen over de schoven en het zonnestelsel, dat hij heerser zou zijn over zijn broers en zijn ouders. De kans dat hij ooit over hen zou regeren leek heel klein. Ook dit heeft een parallel met de Heere Jezus. God beloofde dat Hij de heerschappij zou hebben. Zijn heerschappij zal zijn van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot aan de einden der aarde (Zach. 9:10; Ps. 2:8). In Jozefs leven leek het er eerst niet op dat hij ooit zou regeren, maar toch gebeurde het. De Heere sluimert noch slaapt en Hij werkt ook nu door achter de schermen. Stel je voor dat de schenker hem niet vergeten was? Misschien mocht hij dan de gevangenis verlaten en enkele jaren later zouden zij allemaal zijn gestorven van de honger.

Nadat de farao zelf twee dromen kreeg die niemand kon uitleggen, dacht de schenker opeens aan Jozef (Gen. 41:9-13). Hij kon niet over Jozef vertellen, zonder te zeggen waar en waarom hij hem had ontmoet! Om van de Heere Jezus te getuigen moeten wij niet bang

zijn om te erkennen in welke ellendige en zondige toestand wij ons ooit bevonden, maar waarvan Hij ons ook heeft verlost. Gods klok is precies op tijd. Wij leren om te zien dat iedere dag net zo groot is als God Zelf. Wij moeten klaar zijn om in actie te komen. In de morgen zat Jozef vergeten in de gevangenis. Diezelfde dag stond hij goed geschoren en met nieuwe kleren voor de farao, die naar hem luisterde en zei: Jij bent de juiste man!

Wat een dag van vreugde was dit voor de hemel! Zoals de farao onrustig werd door zijn dromen, zo worden de mensen gekweld door hun angsten. Tevergeefs vroeg de farao de geleerden om raad. Alle menselijke wijsheid viel in het niet. Toen verscheen Jozef; hij kwam met Gods wijsheid. Iemand die zijn Bijbel kent, weet meer dan de slimste politicus (2 Tim. 3:15; Joh. 16:13). Onze tijd vandaag lijkt wel op die zeven vette jaren. Er zal echter een hongersnood komen, maar niet naar brood, maar naar het Woord van de Heere God (Amos 8:11).

Wij zien hier ook dat het nodig is om de mensen te dienen met ons hele hart, zoals Jozef dit deed tegenover deze beide mannen in de gevangenis. Hij vertelde het goede nieuws aan de schenker, maar moest ook het slechte nieuws vertellen aan de bakker (Gen 40:14, 19, 21-22). Jozef sprak de waarheid tegen hen beiden en zorgde voor hen. De Heere gaf Jozef later de verantwoordelijkheid voor een hele natie. Wij moeten niet verontrust raken als mensen ons vergeten. Wees dus dankbaar voor jaloerse broers, voor Potifars, voor de schenkers en bakkers in je leven. Zij zijn een deel van de vervulling van Gods plan met jouw leven.

De mensen zetten Jozef vast in de ijzers, maar God versterkte daar zijn ziel. Doordat Jozef zijn mond hield en niet aan andere mensen de schuld gaf, kon dit goed gaan. Het kostte tijd voor Jozef, en later voor David, om deze waardevolle lessen te leren. Denk je eens in dat tien broers je haten, en hoe het is om vals beschuldigd te worden. Na de gebeurtenis van de schenker en de bakker was het nog twee jaar lang stil. Er is altijd een tijdslimiet. Op dertigjarige leeftijd werd Jozef verhoogd, net zoals Jezus. Zij waren er klaar voor, omdat zij de school van het lijden heel serieus namen. Iemand die leeft met de levende God, kan ook nooit te gronde worden gericht. Het is goed voor een jongeling als hij het juk draagt in zijn jeugd (Klaagl. 3:27).

Ineens stond Jozef daar voor de machtige farao. Met de hulp van de Heere wist hij wat hij moest zeggen. Laat God je op Zijn tijd maar naar voren schuiven. Spreek klein van jezelf en laat God altijd God zijn! Toen Jozef de dromen van de farao uitlegde, zei hij niet: 'Ik ga u even vertellen wat uw droom betekent, want dat heb ik vaker gedaan!' Jozef was nederig en zei: 'Het is niet aan mij, maar God zal antwoorden wat het welzijn van de farao dient' (Gen. 41:16). Zo kwam er een keerpunt in het leven van Jozef. De volgende tachtig jaar was hij de onderkoning van Egypte. Jozef had veel dagen meegemaakt met 'kleine dingen'. Maar wie veracht de dag van de kleine dingen? (Zach. 4:10). Verheug je ook in die gewone dagen. In de ochtend zat hij op een bankje in de gevangenis, en diezelfde dag nog zat hij op de troon van Egypte. Denk aan die dag dat de Heere Jezus de Koning van het universum zal zijn. De Heere, de almachtige God, zal zichtbaar Koning zijn! Halleluja!

De farao vertelde de twee dromen aan Jozef, en hij gaf direct het juiste antwoord (Gen. 41:18-33). Jozef stond rustig voor de farao en was niet bang. Hij leefde voor het aangezicht van God, de Koning der koningen en de Heere der heren. Ook gaf Jozef aan de farao goede adviezen, hoe hij wijs kon handelen in deze moeilijke situatie. Denk er nog even aan: Jozef was een Hebreeuwse slaaf, die net uit de gevangenis kwam. Hij vond voorheen genade in de ogen van Potifar, en nu gebeurde dit ook in de ogen van de farao.

7. Jozef als onderkoning van Egypte

Jozef dacht misschien: Als ik hiermee klaar ben, ga ik weer terug naar de gevangenis. De farao zag echter dat de Geest van God in Jozef was en hij verhoogde hem. Dit is de eerste keer in de Bijbel dat iemand de Geest van God in iemand anders onderkent (Gen. 41:38-39). Jozef ontving een ring als het teken van zijn autoriteit en hij werd heerser over heel het land Egypte. Het is een voorafschaduwung van de verhoging van de Heere Jezus: van het kruis naar de eeuwige troon.

Jozef en de farao gaven alle eer aan de Heere God. Jozef kreeg een nieuwe naam van de farao: Zafnath Paäneah, d.i. waarschijnlijk ‘redder van de wereld’, en hij kreeg ook een Egyptische bruid, die Asnath heette (Gen. 41:45). De Heere Jezus werd ook verworpen door Zijn Joodse broeders en Hij ontving daarna een bruidsgemeente grotendeels uit de volken (Hand. 15:14).

Toen Jozef als slaaf in Egypte arriveerde, was er bijna niemand die hem opmerkte. Hij werd volledig afgesneden van het verleden, van zijn wortels. Ook dit doet mij denken aan de Heere Jezus. Toen Hij Zijn Vader en de heerlijkheid van de hemel verliet, was er geen plaats in de herberg en slechts een klein overblijfsel merkte Hem op. Jozef werd wel opgemerkt door God. Hij had alle aandacht van de hemel. Hij wandelde in het licht en ontvluchtte de begeerten van de jeugd

(2 Tim. 2:22). Hoe diep de put ook is, Gods liefde gaat nog dieper (een uitspraak van Corrie ten Boom).

C.S. Lewis schreef: 'De Heere fluistert tegen ons in ons geluk, Hij spreekt ons aan in ons geweten, maar Hij roept luid tegen ons in onze pijn'. Alles waar Jozef doorheen ging, was van tevoren bepaald. Niemand kan ons leven in de war schoppen. Jozef kwam er doorheen als een voorbeeld en als overwinnaar. We lezen niets meer over de andere kinderen van Jakob. Zij werden even buiten beschouwing gelaten. Als gevolg van de hongersnood kwamen ze weer in beeld. De Heere vergeet Zijn beloften niet!

De geest van de farao raakte verontrust door zijn dromen. Zijn geleerden hadden geen antwoord (Gen. 41:8-9). Er was wel erkenning van zonde bij de schenker. Men riep Jozef en haalde hem uit de kerker. Het is altijd de juiste tijd om de Heere Jezus aan te roepen. De farao erkende en waardeerde Jozef en hij zag dat de Geest van God in hem woonde (Gen. 41:37-40). Als de Heere iets groots doet, is dit altijd het werk van de Heilige Geest.

Jozef trouwde met de heidense Asnath en uit hun liefdesrelatie werden twee zonen geboren. In hun namen zien wij dat Jozef zijn verleden achter zich heeft gelaten. Manasse betekent: 'God heeft mij mijn moeite en familie doen vergeten' (Gen. 41:51). Efraïm betekent: 'God heeft mij vruchtbaar gemaakt in het land van mijn verdrukking'. Jozef liet zich niet door zijn verleden terneer drukken. Daarom bracht hij die dubbele vrucht voort (Gen. 41:52).

Zijn vrouw was glorieus en droeg ook vrucht. Asnath was de vervulling, de volheid van Jozef (vgl. Ef. 1:23). Hij begon als een slaaf

en hij eindigde als wereldheerser. De Heere heeft tijd nodig om ons karakter te hervormen naar Zijn heerlijk beeld (Rom. 8:29). Jozef vertelde de waarheid aan de farao. Jezus is Zelf de waarheid in eigen Persoon. Jozef vertelde goed nieuws en slecht nieuws. Het feit dat de farao twee dromen kreeg, betekende dat de zaak vaststond en dat het snel zou gebeuren (Gen. 41:32). De dromen waren in lijn met de goden van Egypte: De Nijl, de koeien en ook het graan.

De eenheid tussen de farao en Jozef doet mij denken aan Jezus en Zijn Vader. Via de farao werd Egypte aan Jozef onderworpen. Hij werd nu het gezicht van de farao. De Heere Jezus is het gezicht van God de Vader (Kol. 1:15). Jozef zorgde voor alles en niets ging er verloren (Gen. 41:49). Zo kreeg hij alles onder zijn beheer: hun geld, hun bezittingen en zelfs hun lichamen in ruil voor voedsel om in leven te blijven (Gen. 47:20). De farao verwees de mensen door naar Jozef en zei: 'Ga naar Jozef en doe wat hij u zegt' (Gen. 41:55). Jozef legde hun geen zware lasten op. Zij werden graag dienaren van de farao. Jozef gaf alles aan de farao. Ook de Heere Jezus geeft alles aan Zijn Vader. Straks zal de Zoon Zelf onderworpen zijn aan Hem Die alle dingen onder Zijn voeten heeft gelegd, opdat God alles in allen zal zijn (1 Kor. 15:28). Alles wordt goed gemaakt.

8. De confrontatie met het verleden

De hongersnood bereikte ook het land Israël, en de familie van Jakob begon ook tekort aan voedsel te krijgen. Velen gingen naar Egypte om voedsel te kopen. Jakob nam het initiatief en hij zei tegen zijn zonen dat zij ook moesten gaan. Vele jaren eerder zond Jakob zijn zoon Jozef naar zijn broers. Nu zond Jakob de broers naar Jozef toe! Natuurlijk wist Jakob dit niet, maar wij zien wel de hand van God hierin.

De honger dreef de broers naar Egypte. De tijd lost niet altijd onze problemen op! Vandaag in de gemeente van de Heere Jezus zien wij hetzelfde gebeuren. Vanwege een hongersnood kwamen de niet-Joodse en Joodse gelovigen bij elkaar. Zij konden hun liefde uiten door elkaar met geld te steunen (Hand. 11:28-30). Toen er over Egypte gesproken werd, dachten de broers waarschijnlijk wel aan Jozef. Het onderwerp waarover de broers spraken op hun reis naar Egypte was echter het voedsel!

Dit is figuurlijk gesproken een zaak van leven of dood, want wij allen hebben de Heere Jezus nodig als het ware Brood. Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet (1 Joh. 5:12). Er was één plaats waar voedsel was: alleen daar waar Jozef regeerde! Voor hen was dat toen Egypte, voor ons is dit nu het kruis en de opstanding van Christus. We moeten allen in die richting

gaan. De broers reisden samen met anderen. Uiteindelijk stonden zij alleen voor Jozef (Gen. 42:5-7). Jozef herkende hen wel! Al de broers herkenden Jozef niet op dat moment. Zo is het ook vandaag in Israël. Velen zijn verrast als ze in Mattheüs 1:1-21 lezen dat de Heere Jezus zowel de Zoon van David als van Abraham is.

De tien broers bogen zich neer voor Jozef. Hij herinnerde zich de beide dromen (Gen. 42:9). Jozef beschuldigde hen drie keer. Hij was hard en moest hen wel op de proef stellen. De broers waren op weg naar het verderf. Zij hadden het nodig hun zonden in te zien en die te belijden. Zij waren wreed geweest en hun gedachten waren verhard. 'Om de ondergang van Jozef bekommert u zich niet' (Amos 6:6). Zij spraken over een totaal van twaalf broers. Dit was bemoedigend voor Jozef: zij waren hem dus niet vergeten (Gen. 42:13).

In de gevangenis horen wij een ander gesprek. De broers hebben het niet meer over brood, maar over Jozef (Gen. 42:21). Ons geweten weet het verleden naar boven te halen. Zij werden geconfronteerd met Jozefs lijden. Zij hoorden zijn stem en zagen zijn tranen weer. Dit had hen toen niet geraakt. Nu wel, en dit was het begin van hun herstel. De broers werden zich bewust van hun grote schuld tegenover Jozef. Onze redding begint ook als wij ons bewust worden van onze schuld tegenover God en mensen!

Waarom staan er hier zoveel hoofdstukken over Jozef en de diverse ontmoetingen met de broers? Jozef verlangde naar hun *bekering*. Toen zij de eerste keer bij Jozef kwamen, zeiden ze nota bene dat zij *eerlijke* mensen waren (Gen. 42:11). Maar ze hadden jarenlang tegen hun vader gelogen. Die confrontaties waren dus nodig. Jozef moest o.a. het volgende weten: Hebben zij wel een geweten? Zijn zij nog

steeds jaloers? Houden ze nu wel van elkaar? Wij lezen gelukkig een oprechte belijdenis van de kant van de broers: ‘God heeft de misdaad van uw dienaren aan het licht gebracht’ (Gen. 44:16). Hierop wacht de Heere Jezus ook op met betrekking tot het Joodse volk in de toekomst. Gelukkig weten wij dat die dag zeker zal aanbreken!

De broers wisten in eerste instantie niet of zij weer vrij zouden komen uit de kerker. Jozef liet hen een beetje ervaren wat zij hem hadden aangedaan: de hopeloosheid, het vals beschuldigd worden en de slechte behandeling. Jozef handelde in de kracht van de Heilige Geest met zijn broers en was in staat zijn gevoelens onder controle te houden. Jozef trad in het openbaar hard op. Maar toen hij alleen was, huilde hij en was hij gebroken (Gen. 42:24). Jozef liet Simeon in de gevangenis gooien. Het was Simeon die destijds het initiatief nam om de mannen van Sichem te doden (Gen. 34:25; 42:24). Het is een tijd van genade, als je alleen bent en tot inkeer kunt komen. De broers zeggen: ‘Wat is dit dat God ons heeft aangedaan?’ (Gen. 42:28). Het is de eerste keer dat de broers de naam van God noemen. Door de beproevingen van de kant van Jozef groeide er zondebesef. De eerste test bleek een succes: zij hebben wel een geweten!

Als zij teruggaan naar hun vader, zijn zij voor het eerst eerlijk (Gen. 42:29). Vanaf Jozefs troon worden alle broers en ook vader Jakob beoordeeld. De Heere Jezus is op Zijn troon en overziet alles! Jozef verlangde naar werkelijke gemeenschap met zijn vader en al zijn broers! Thuis stijgt de spanning, zodra Jakob hoort dat die heerser Benjamin wil zien. Jozef wist precies wat hij wilde! De woorden van Ruben om zijn twee zonen te doden, ingeval Benjamin niet terugkwam, maakten geen indruk op Jakob. Ik denk ook niet dat

Ruben dit met zijn vrouw heeft overlegd (Gen. 42:36-38). Jozef sprak veel over Benjamin, terwijl Benjamin niet over Jozef sprak. Zo heeft de Heere Jezus ons al liefgehad, vóórdát wij Hem lief kregen (1 Joh. 4:10).

Ik wil nog eens benadrukken dat Jozef zijn broers wel herkende, terwijl alle tien de broers hem niet herkenden. Hij wilde het zondeprobleem dat zij hadden, boven tafel krijgen. Jaag de vrede na met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien (Hebr. 12:14). 'Gelukkig de reinen van hart, want zij zullen God zien' (Matt. 5:8). Jozef wilde hen verlost en vergeven zien! 'Zie, hoe goed en hoe lieflijk is het is dat broeders ook eensgezind samenwonen' (Ps. 133:1).

Eén ontmoeting met Jozef was ook niet genoeg. Iedere ware gelovige is geroepen tot voortdurende gemeenschap met de Heere Jezus (1 Kor. 1:9). Jakob bleef maar vasthouden aan de volgende twee dingen: Benjamin en brood. Dit bracht geen oplossing. Jakob zat met een moeilijk dilemma. Als hij voor Benjamin koos, zouden zij sterven. Wanneer hij voor het brood koos, moest hij Benjamin loslaten. Benjamin is ook een schaduwbeeld van de Messias. Zonder Benjamin zou de geschiedenis niet verdergaan! Jozef had gezegd dat hij hen wilde helpen als Benjamin erbij was. Zonder Benjamin was er geen hoop, geen leven en ook geen Simeon.

Ons leven hangt af van de Heere Jezus als onze Messias. Alleen door middel van Benjamin werden de broers aanvaard in de tegenwoordigheid van Jozef. Jakob zei tegen zijn zonen: Moet je nu Benjamin ook nog van mij afnemen? Maar de Heere werkte niet *tegen*, maar vóór Jakob. Hij moest zijn laatste strohalm wel loslaten. Juda zei met succes, en vol passie: Ik zal borg staan voor Benjamin.

Nu kon Jakob de jongste zoon van zijn geliefde vrouw Rachel laten gaan. Het verhaal begon met een grote nood en het eindigde met grote overvloed! Doordat Jakob Benjamin liet gaan, kregen zij hoop, leven, voedsel, en ook Simeon weer terug – en zonder dat ze dit wisten ook nog Jozef! De les is weer: Laat los en je zult losgelaten worden.

Het huis van Jozef wordt hier in het boek Genesis vaak genoemd. Daar is het goed en daar is overvloed; en alles komt tot rust, want zij horen daar dat het eerdere voedsel al betaald is. In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen, zegt de Heere Jezus (Joh. 14:2-3). Voor de broers waren de giften het belangrijkste. Jozefs hart ging uit naar de *mensen* en niet naar de geschenken (Gen. 43:11, 26-27). Hij zei: ‘Gaat het goed met uw vader, de oude man, over wie u gesproken hebt? Leeft hij nog?’ De broers waren terecht verbaasd dat de heerser wist wie de oudste en wie de jongste van hen was (Gen. 43:33).

De tweede test volgde. Jozef gaf Benjamin vijf keer zoveel eten als aan de andere broers (Gen. 43:34). Vijf staat voor de genade. De broers waren nu niet jaloers. Zij genoten van de maaltijd en van de wijn. Jozef moest weer huilen (Gen. 43:30-31). Die test hadden zij dus ook doorstaan. Hoe meer de tijd vordert, hoe meer de Heere Jezus heimwee krijgt naar de gemeente en het verlangen om Zich te openbaren. Als dat verlangen bij ons ook aanwezig is, ontvangen wij de krans van de rechtvaardigheid. ‘Ik ben van mijn Liefste en mijn begeerte gaat naar Hem uit’ (Hoogl. 7:10).

Jozef was een man die vervuld was met de Heilige Geest. Een onderdeel van de vrucht van de Geest is de zelfbeheersing (Gal. 5:22). Wij kunnen dit duidelijk zien toen Jozef zijn broer Benjamin

zag. Zijn hart was zo vol vreugde en hij toonde dit door een feestmaal aan te richten. De mannen waren bang, toen zij naar het huis van Jozef werden gebracht. Zij voelden zich schuldig, omdat ze de eerste keer niet betaald hadden voor het graan (Gen. 43:12, 18). Hun vader Jakob had hun al het geld weer meegegeven en ook enkele geschenken.

Zij begrepen niet dat het brood gratis was. U die geen geld hebt, kom, koop en eet; ja, kom, koop zonder geld (Jes. 55:1-2). Dat Jozef het geld liet terugstorten in de zakken van de broers, zegt mij dat onze verlossing niet voor geld te koop is. Wij kunnen niets toevoegen aan wat de Heere Jezus heeft gedaan. Allen mogen het Brood van het leven om niet ontvangen! De dienaar bij de ingang van Jozefs huis was wel vriendelijk voor de broers. Hij sprak hun vrede toe, sjalom, en zei dat iemand anders had betaald voor het graan (Gen. 43:19-23). Hij sprak op dezelfde wijze als Jozef over hun God en de God van hun vader. Hij toonde hun zijn gunst door Simeon in goede gezondheid bij hen terug te brengen. Jozefs huis is een verwijzing naar ons hemelse huis.

Jozef zette iedereen neer op een rij van de eerstgeborene tot de jongste. Hoe kon hij dit weten? De Heere Jezus kent ieder van ons bij name! Wij kunnen ook alleen naar binnen gaan, omdat iemand anders voor ons heeft betaald. Er is geen plaats voor angst. Zodra Jozef zag dat Benjamin erbij was, gaf hij direct opdracht om het voedsel op te dienen (Gen. 43:29-31). Zodra wij het lichaam verlaten, zullen wij direct bij de Heere zijn. Wij weten dat, wanneer deze tent afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis dat niet met handen gemaakt is, maar eeuwig in de hemelen (2 Kor. 5:1).

Benjamin had dezelfde vader en moeder als Jozef. We kunnen ook een beeld van de gelovigen zien in Benjamin. Benjamin en Jozef zijn nu weer herenigd. Voor het kruis was Jezus de eniggeboren Zoon van de Vader, nu is Hij de eerstgeboren Zoon en heeft Hij vele broeders. Benjamin was zijn jongere broer. Wij behoren tot de vele broeders (Rom. 8:29). Over die broederlijke eenheid lezen wij als Jozef en Benjamin elkaar in de armen vallen (Gen. 45:14). Jozef viel zijn broer Benjamin om de hals en hij huilde. Ook Benjamin huilde, terwijl hij hem omhelsde. Jezus zegt tegen ons: Ik kom spoedig!

Jakob wilde er zeker van zijn dat zij zijn geschenken zouden meenemen (Gen. 43:11). Jakob was ook zo eerlijk om al het geld terug te geven. Hij sprak anders dan toen hij geschenken gaf aan Ezaü (zie Gen. 32:20). Hij zegt nu: 'God, de Almachtige, moge jullie barmhartigheid geven in de ogen van die man' (Gen. 43:14). Jakob heeft geleerd om zich toe te vertrouwen aan de barmhartigheid van de Almachtige. Het is goed om iedere dag tegen jezelf te zeggen: De regering is op Zijn schouders, en niet op die van mij! Jakob kon alles loslaten. De Almachtige zou hem nu zegenen. De broers waren naar Egypte gegaan met soortgelijke geschenken als die door de Ismaëlieten waren vervoerd (Gen. 37:25; 43:11).

De volgende dag gingen zij in vrede weer naar huis. De atmosfeer was veel beter dan toen zij kwamen. Maar dit veranderde opeens in een toneel van angst en dreiging. Plotseling werden zij ingehaald door diezelfde dienaar van Jozefs huis. Hij sprak hun streng toe en zei: 'Jullie hebben kwaad voor goed vergolden'. De broers werden beschuldigd van het stelen van de beker van zijn heer, waarmee hij de toekomst kon voorzeggen (Gen. 44:4-5). Hij verzachtte zijn bevel

door te zeggen dat degene, bij wie de beker werd gevonden, voortaan zijn slaaf zou zijn (Gen. 44:10). De beker werd gevonden in de zak van Benjamin. Die beker was het dichtst bij Jozef. Jozef was dicht bij zijn vader geweest, en hij was ook van hem gestolen. De anderen hadden naar huis kunnen terugreizen. Maar zij slaagden voor de laatste test van de liefde. Allen keerden terug naar de stad en wierpen zich op de grond voor Jozef. Juda hield daarbij één van de meest bewogen toespraken: ‘Wij hebben niets tot onze verdediging te zeggen’ (Gen. 44:16; Rom. 3:19). Zo is dat ook met ons als zondaren, opdat elke mond gestopt wordt!

9. Jozef maakt zich bekend

Dit is het moment waarop Jozef gewacht had. Hij kon zich nu bekend maken! Jozef was ervan overtuigd geraakt dat zijn broers een geweten hadden, dat ze niet meer jaloers waren en dat ze van elkaar hielden. Ook Juda, die jaren geleden het idee had opgevat om Jozef te verkopen, was veranderd. Hij pleitte nu bij Jozef als middelaar voor zijn broer. Juda kon het grote verdriet in de ogen van zijn vader niet langer aanzien.

Al die jaren was de Heere met Jozef geweest, maar niet direct met zijn tien broers. De Heere Jezus zegt ook dat Zijn aanwezigheid verdeeldheid op aarde zou brengen (Matt. 10:34-39). Maar die verdeeldheid was toen helemaal weggenomen. Het was een emotioneel moment, waarop Jozef zich bekend maakte aan zijn broers. Denk aan het moment dat Yeshua (Jezus) Zich zichtbaar zal openbaren aan Zijn volk!

Jozef hield, evenals de Heere Jezus, van de hechte gemeenschap met zijn vader en zijn broers. Dit is ook onze roeping. God is getrouw, door Wie u geroepen bent tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heere (1 Kor. 1:9). Jozef heeft zich zolang moeten inhouden. Zijn liefde leek hard over te komen en zijn wijsheid leek niet begrepen te worden. Maar nu laat hij zijn liefde en zijn tranen vrij over hen uitstromen. De Heere Jezus verlangt altijd meer naar ons dan wij naar Hem! De Heere woont in de hemel, en bij de verbrijzelden van hart (Jes. 57:15). Jozef zei tegen zijn broers: 'Ik ben

Jozef! Leeft mijn vader nog?’ (Gen. 45:3). Zijn hart ging uit naar zijn vader en hij bleef voortdurend naar hem vragen (vgl. Gen. 50:1).

Jozef maakte zich hier bekend aan zijn Joodse broers. Dit alles is een beeld van de eerste en de tweede komst van de Heere Jezus. De eerste keer herkenden Zijn broeders Hem niet. Maar de dag zal komen dat Hij terugkeert in heerlijkheid. Dan zullen zij Hem wel herkennen: ‘Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben’ (Zach. 12:10). Jozef huilde zo luid dat alle Egyptenaren het hoorden. Jozef vroeg aan zijn broers om dichterbij te komen (Gen. 45:4). Direct vonden zij troost (vgl. Joh. 14:26).

Het was niet moeilijk voor Jozef om hen te vergeven. Want hij wist dat de *Heere* hem vóór hen uitgezonden had tot behoud van hun leven (Gen. 45:5b). David benadrukte dat jaren later ook: de Heere had Jozef voor hen uitgezonden (Ps. 105:17-19). Jozef had geen Bijbel en hij had geen gemeenschap met zijn broeders. Maar hij leefde vanuit de wetenschap die beschreven staat in Romeinen 8:28. Voor hen die God liefhebben, werken alle dingen mee ten goede, voor hen die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn. Het was dus niet zo dat de broers hem hier gebracht hadden, maar *God*.

Wij moeten nooit toelaten dat mensen die ons pijn hebben gedaan, een negatief gevoel achterlaten in ons hart! Jozef ging niet in discussie met God, toen er pijnlijke dingen gebeurden. De Heere Jezus zei tegen Zijn discipelen: ‘De drinkbeker die de Vader Mij gegeven heeft, zou Ik die niet drinken?’ (Joh. 18:11). Hij zei niet: ‘Het kwaad dat Judas Mij heeft aangedaan’.

Jozef zei ook tegen zijn broers: God heeft mij aangesteld als een vader voor de farao (Gen. 45:8). Een wonderlijk werk had de Heere in Jozefs hart gedaan. God, Die Jozef deze positie had gegeven, gebruikte hem nu om anderen te troosten en te dienen. Jozef kon niet genieten zonder zijn vader en zonder zijn broers. Dat is het werk van de Geest van Christus, de laatste Adam, die zo tegengesteld is aan de geest van de eerste Adam. Christus was rijk, maar Hij is arm geworden om ons rijk te maken!

Jozefs dromen kwamen uit. Het is een zegen om al Gods beloften te geloven. Toen ik jong was hoorde ik vaak: 'Ja, maar'. Dat komt uit het woordenboek van de duivel. De duivel probeert je altijd te laten twifelen aan de goedheid van God. Is het echt zo dat God gezegd heeft (Gen. 3:1). Mijn leven veranderde drastisch, toen ik Gods beloften in het geloof aanvaardde. Ik reageer nu met de volgende woorden: Ja, en Amen. Ons leven wordt rijker en lichter als wij geloven in Zijn beloften. Jozua getuigt er ook van aan het einde van zijn leven (Joz. 23:14). Het wordt door zijn leven bewezen, want hij stierf in het Beloofde Land.

Er staat zomaar kort: 'Daarna durfden zijn broers met hem te spreken' (Gen. 45:15). Dit is de eerste keer voor Jozef en alle broers. Ik kan getuigen dat ik 50 jaren met het Joodse volk over de Heere Jezus gesproken heb. Zij hebben de naam 'Yeshua' veranderd in 'Yeshu', wat betekent: Dat zijn naam uitgewist mag worden uit onze herinnering. De meesten willen niets over Hem horen. Maar wat een dag zal het zijn als zij voor eeuwig herenigd zijn! Jozef openbaarde zijn autoriteit en zijn liefde. De broers moeten beschaamd zijn geweest, toen ze zich

realiseerden hoe zij Jozef hadden behandeld. Zij moesten ook leren om zichzelf te vergeven!

Jozef getuigde tegenover zijn broers: God heeft mij gezonden en Hij heeft mij deze positie gegeven om invloed te hebben voor de zaak van God. Hij heeft mij ook vooruit gezonden om een overblijfsel veilig te stellen op aarde, en jullie door een grote uitredding in leven te houden (Gen. 45:7). Door zijn trouw werden anderen gezegend. De farao toonde zich één van gedachten met Jozef en gaf hem zijn wagens. Niet door het getuigenis van de broers werd Jakob overtuigd, maar vanwege al die wagens leefde de geest van vader Jakob op! Toen zijn zonen een leugen vertelden geloofde Jakob hen; en toen zij de waarheid spraken geloofde Jakob hen niet (Gen. 45:27).

Jozef zei duidelijk tegen zijn broers: Blijf niet vastzitten aan het verleden. Eén ding doe ik, schreef Paulus. 'Terwijl ik vergeet wat achter mij ligt, strek ik mij uit naar wat voor mij is en jaag ik naar het doel' (Fil. 3:14). Jozef was van plan hun het beste te geven wat Egypte bezat. Jozef gaf het beste aan hen die hem zo slecht hadden behandeld. De broers dachten dat zij al het beste hadden gegeven van wat zij bezaten. Het was wat balsem en wat honing (Gen. 43:11). Nu zien zij in dat dit weinig waarde had. De farao vertelde hun dat het beste van het land voor hen lag. Wij kunnen genieten van de heerlijke gemeenschap met de Heere Jezus en uitzien naar de heerlijkheid van de hemel. Jozef beloofde niet alleen dat zij het beste van het land zouden krijgen, hij gaf hun ook wagens voor de reis! Jezus draagt en ondersteunt ons. Jozef gaf hun voedsel en nieuwe kleding; Jezus wordt ook in ons gezien. Allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, hebben zich met de Heere Jezus bekleed (Gal. 3:27).

De broers werden teruggestuurd naar hun vader. De leugen over de verdwijning van Jozef kwam uit en het werd bekend dat zij Jakob jarenlang hadden bedrogen. Jozef zei ook: ‘Maak geen ruzie onderweg’. Hij kende hun harten (Gen. 45:24). Laten wij geen ruziemakers zijn! Uiteindelijk was er goed nieuws voor de hele familie. Dat nieuws kwam van Jozef, die leeft en regeert en een plek voor hen had in Egypte. Het goede nieuws voor ons is: *Jezus leeft!* Dat is wat de apostel Petrus proclameerde. God heeft Hem doen opstaan, door de weeen van de dood te ontbinden, omdat het niet mogelijk was dat Hij hierdoor vastgehouden zou worden (Hand. 2:24).

Het nieuws dat Jozef leefde, bracht de broers wel in een benarde situatie. De leugen over Jozefs verdwijning kwam aan het licht. Hoe konden zij dit verklaren, zonder zichzelf te veroordelen wegens hun zonden? Het lege graf was voor de religieuze mensen ook een probleem. Zij kochten de soldaten om, die de wacht hielden (Matt. 28:12-13). Er zijn Joodse mensen die zich nu beginnen te realiseren dat zij eeuwen lang zijn bedrogen door de religieuze leiders aangaande Jesjoea! Er zijn twee hoofdstukken die in de synagoge niet worden gelezen: Jesaja 53 met alle profetieën over Zijn sterven, en Daniël 9 over de tijd van Zijn sterven.

Wanneer er werkelijke bekering plaatsvindt, is er geen weerstand meer als er dingen aan het licht komen. Een ware belijdenis ontkent de zonde niet. Het geloof verlangt ernaar om totaal te breken met het verleden en het verwondert zich over Gods genade, die de grote last van onze zonden vergeeft. Juda verdedigde zich ook niet en beled de misdaden (Gen. 44:16). Job zei: ‘Ik had gezondigd en wat recht is, krom gemaakt, maar Hij heeft het mij niet vergolden. De Heere

heeft mijn ziel verlost, zodat zij niet in het graf kwam en mijn leven nu het licht ziet' (Job 33:27).

De eerste woorden van de broers tegen hun vader waren: 'Jozef leeft nog' (Gen. 45:26). En Jakobs geest leefde weer op! Vele jaren had hij wel verloren laten gaan door ongeloof en de gedachte dat alle dingen tegen hem waren. Later getuigde hij ook daarvan tegenover de farao (Gen. 47:9). Jakob wandelde weer in het licht en hij vertrok onmiddellijk om zijn zoon te ontmoeten. De aartsvader maakte tijd voor de Heere in Berseba en Hij sprak daar met hem (Gen. 46:1-4). Jakob kreeg de bevestiging dat hij mocht gaan. De Heere zei: 'Ik zal met u meetrekken naar Egypte' (Gen. 46:4). Jakob wandelde voorzichtig. Abraham kwam in het land Egypte in de problemen. De Heere zei tegen zijn vader Izak niet daarheen te trekken (Gen. 26:2). De Heere zei nu tegen Jakob: Ga! We hebben allen een persoonlijke weg te gaan met de Heere. Het verschil is dat Jozef daar in Egypte was.

Deze woorden hebben mij zo diep geraakt. Jakob hoorde ook dat zijn zoon Jozef zijn ogen zou toesluiten. Jakob stuurde Juda als verkenners voor zich uit (Gen. 46:28). Nu was Jozef degene die wachtte. Na geruime tijd arriveerde Juda. Wat een veranderingen had hij meegemaakt. Hoe had hij gepleit voor zijn broer Benjamin en voor zijn oude vader Jakob! Juda heeft na zijn bekering veel betekend voor Jozef en voor Jakob. Hij vertelde Jozef dat zijn oude vader onderweg was. Niet lang daarna waren vader en zoon weer herenigd en zij hielden lange tijd (Gen. 46:29). Jakob zei tegen Jozef: 'Nu kan ik sterven, nu ik je gezicht weer gezien heb, want je leeft nog' (Gen. 46:30).

Deze woorden werden later ook gezegd, toen Simeon het Kind Jezus in zijn armen hield. De Machtige Jakobs had Jozef gedragen tot op die dag. En Hij zou Jakob nog zeventien jaar lang dragen in het land Egypte (Gen. 47:28). Jozef werkte een goed plan uit, zodat zijn familie het land Gosen kreeg. Hij vertelde de farao dat zijn vader en zijn familie waren gearriveerd. Hij zei ook dat zij herders waren. Herders waren een gruwel voor de Egyptenaren. De Heere Jezus schaamt Zich echter niet om ons Zijn broeders te noemen (Hebr. 2:11). De Egyptenaren wilden niets van doen hebben met herders van kleinvee (Gen. 46:34). Nu begrijpen wij waarom de familie van Jakob naar Egypte moest gaan. Daar werden ze met rust gelaten. Hun dochters zouden daar niet verkracht worden (vgl. Gen. 34:2). Zij groeiden daar van een familie uit tot een volk, en niet in Kanaän. Dat had de Heere al voorzien!

10. Jozef regeert rechtvaardig

In Genesis 46:8-27 vinden we een lange lijst met namen van de zonen van Israël die naar Egypte kwamen. Niet één van hen werd vergeten. In de Tweede Wereldoorlog kregen de Joodse mensen een nummer, maar de Heere kent ons bij name. Exodus is in het Hebreeuws 'shemot', dat betekent *namen*. Jakobs huis moet compleet zijn. De Heere is goed. Hij is tot een vesting op de dag van benauwdheid. Hij kent hen die tot Hem hun toevlucht nemen (Nah. 1:7). De Heere kent ook al de sterren bij name (Ps. 147:3-4).

Allen die Kanaän verlieten, kwamen ook veilig aan. Wij hebben alle reden om blij te zijn als wij weten dat onze naam is opgeschreven in de hemel (Luk. 10:20). De Heere Jezus heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst. Paulus schrijft dat God Die in u een goed werk is begonnen, dat zal voltooien tot op de dag van Jezus Christus (Fil. 1:6). Jezus zei tegen de discipelen: Wij gaan naar de overkant.

Zesenzestig mensen verlieten Kanaän. Jozef en zijn vrouw hadden twee zonen, die misschien ook moeten worden meegeteld. Want het ging in totaal om zeventig mensen, die tot het huis van Jakob behoorden (Gen. 46:27). Zeven is het getal van de volmaaktheid. Zes is het getal van de mens, dus onvolmaakt en zwak. Met de Heere Jezus in ons hart zijn wij in Zijn ogen volmaakt (Kol. 2:10). De

Samaritaanse vrouw ontmoette in de Persoon van de Heere Jezus de zevende Man, en dat veranderde alles in haar leven!

Jozef kwam met zijn vrouw, die een beeld van de gemeente is (Hand. 15:14). Jakob kwam met al zijn zonen, nadat zij al hun zonden hadden beleden. Op een dag zal Israël zich bekeren. Israël en de gemeente zullen elkaar ontmoeten. Zij zullen huilen. Wat een hereniging zal dat zijn. Jakob leefde in het licht en volgens de wil van de Machtige van Jakob. Toen de Heere tegen hem sprak, zei hij: ‘Zie, hier ben ik’ (*Hineni*). U mag mij volledig gebruiken. Jakob leefde in die overgave. Er waren perioden in zijn leven dat de Heere niet met hem sprak. Als de Heere nu spreekt, is Jakob – die Israël heet – beschikbaar en zegt: *Hineni*. Jozef had de beste plaats voor zijn familie in het land Gosen. Eens was ik bij een begrafenis in India. Zij gebruikten de volgende tekst: ‘Het gebeurde, toen de dagen van zijn dienstwerk voorbij waren, dat hij naar zijn huis ging’ (Luk. 1:23). Een heerlijk feit is dat Jezus voor allen die in Hem geloven een plaats heeft bereid.

Dan komen wij bij de indrukwekkende ontmoeting tussen de farao en Jakob. Jozef bracht zijn oude vader Jakob mee en stelde hem aan de farao voor. Jakob zegende de farao (Gen. 47:7). Een oude grijze herder, leunend op zijn staf, die de machtigste persoon ter wereld zegent! In Gods oog hebben de gelovigen in Jezus altijd een hogere positie! Het blijft zo dat wat minder is, gezegend wordt door dat wat méér is (Hebr. 7:7).

Het is wel een beetje jammer dat Jakob klaagde over zijn verleden en niet sprak over Gods beloften, die Hij aan zijn grootvader Abraham had gegeven. Hij had de farao verteld kunnen hebben dat de Heere

deze rijke zegen al had voorzien, toen Abraham nog geen kinderen had. Weet wel dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land dat niet van hen is; zij zullen hen dienen en men zal hen vierhonderd jaar onderdrukken (Gen. 15:13). Iemand die zijn vader en moeder eert, leeft met een belofte (Ex. 20:12). De familie van Jakob leefde gescheiden van de Egyptenaren (Num. 23:9). Wij zijn in de wereld, maar niet meer van de wereld. Wij die geloven zijn nu nog burgers van Nederland, maar ook al van de nieuwe wereld (Openb. 21:10).

Er was geen eten meer in Egypte, en uiteindelijk verkochten de mensen zichzelf als slaven aan de farao (Gen. 47:13-22). Zij geven alles op om een nieuw leven en een toekomst te krijgen. Paulus schrijft dat ook. Ons lichaam is een heilig en voor God welbehaaglijk offer (Rom. 12:1). Jozef was vrij van corruptie en gaf alles aan de farao. Hij trok er geen voordeel uit, door iets voor zichzelf te nemen. De Heere Jezus verlangt ernaar om alles aan Zijn Vader te geven, opdat God ten slotte alles in allen zal zijn (1 Kor. 15:28). Wat een heerlijke toekomst! De aarde zal vol zijn met de kennis van de heerlijkheid van de HEERE, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken (Hab. 2:14).

11. De familie van Jozef had een vruchtbaar leven

Onder de bescherming van Jozef hadden zij twaalf jaar na de hongersnood een vreugdevol leven met hun opgroeiende families. De broers praatten niet over de terugkeer naar Kanaän (Gen. 47:27). Het leven van Jakob begon het einde te naderen (Gen. 48:1-2). Hij had aan de farao verteld dat zijn dagen weinig en kwaad waren geweest (Gen. 47:9). Ik heb een warm hart voor Jakob en zie de genade van God als een regenboog over zijn leven. Het handelen van de Heere met Jakob was teer en ook heftig. Jakob eindigde zijn pelgrimsreis in aanbidding en leunend op zijn staf (Hebr. 11:21).

Nadat Jakob kreupel was geworden, is ook zijn wandel met de Heere God veranderd. Jakob was vaak een bedrieger, maar hij werd zelf ook regelmatig bedrogen. Er was ruimte voor de Heere diep in het hart van Jakob, zodat Hij hem kon aanraken en kon veranderen. De Heere God veranderde de bedrieger in een vorst van God. Jakob eindigde op een hoog niveau! Aan het einde van zijn leven werden zijn ogen zwak, net als bij zijn vader Izak. Zijn geestelijke ogen zagen echter helder. Bij Izak waren zijn natuurlijke en ook zijn geestelijke ogen zwak. Hij dacht alleen maar aan eten.

Het einde van Jakob was aanstaande. Jozef wist dat zijn vader niet lang meer te leven had en dus bracht hij zijn zonen naar hem toe. Jozef wist dat zijn grootvader zijn vader had gezegend, toen hij het huis

verliet (Gen. 28:3). Jozef zag hoe zijn vader de farao had gezegend. Hij wist het belang hiervan. Jozef werd zo blij toen hij zijn vader hoorde zeggen: 'Jouw twee zonen zijn van mij' (Gen. 48:5). Zijn zonen hadden geen Joodse moeder, en toch werden zij aanvaard als zonen van Jakob zelf. Jozef heeft zich verheugd, toen zijn vader hen kuste en omhelsde (Gen. 48:10). Jozef knielde met dankbaarheid. Ik denk dat hij innerlijk neerboog voor zijn aardse en zijn hemelse Vader (Gen. 48:12). Onze hemelse Vader is de allerbeste!

Jakob kruiste zijn handen boven de hoofden van de zonen van Jozef, terwijl hij hen zegende (Gen. 48:14). Jozef dacht dat zijn vader een fout maakte. Maar zijn profetische woorden waren krachtig en hij plaatste Efraïm, de jongste zoon, vóór Manasse.

Jakob wilde niet begraven worden in Egypte, maar bij zijn familie in het Beloofde Land. Nadat hij de zonen van Jozef en ook zijn eigen zonen had gezegend, trok hij zijn voeten op het bed en stierf (Gen. 49:33). Wij kunnen net zoals Jakob een rijk leven leiden en eindigen op een hoog niveau! Jozef had geen onderscheidingsvermogen wat betreft zijn twee zonen. Jakob zei ook: 'Ik weet het, mijn zoon, ik weet het' (Gen. 48:19)! Het is de enige verkeerde reactie van Jozef tegenover zijn vader. De tien stammen werden Efraïm genoemd, en Manasse verbleef aan de oostkant van de Jordaan.

Jakob zegende ook zijn eigen zonen en de meesten van hen ontvingen een zegen. Alleen Simeon en Levi ontvingen een vloek. Later bekeerde Levi zich en kreeg hij de Heere als zijn erfdeel (Ex. 32:26; Joz. 13:14). De één ontving meer dan de ander. De zegen van Ruben ging naar Jozef, omdat hij had geslapen met de bijvrouw van zijn vader. De zegen van Juda betrof het koninklijke nageslacht (Gen. 49:10).

Jozef was een jonge vruchtbare boom, een vruchtbare boom bij een bron. Elk van zijn takken liep over de muur (Gen. 49:22). Er is veel op Jozef afgekomen in zijn leven. Hoge bomen vangen veel wind. Zijn grootste zegen was dat God hem leidde als een Herder, net zoals Hij dit had gedaan bij zijn vader Jakob. Wij kunnen het handelen van de Heere God niet altijd begrijpen, maar wij kunnen wel altijd Zijn hart vertrouwen. De verborgen dingen zijn voor de HEERE, onze God, maar de geopenbaarde dingen zijn voor ons en onze kinderen, tot in eeuwigheid, om al de woorden van Zijn wet te doen (Deut. 29:29).

12. Het laatste hoofdstuk is nog niet geschreven

Jakob werd begraven in het land Kanaän en de farao moedigde die beslissing aan (Gen. 50:1-14). Jozef schaamde zich niet om tegen de farao te zeggen dat zijn thuis niet in Egypte was, maar in Kanaän. Ook Jozefs beenderen werden later naar Kanaän gebracht (Gen. 50:25-26; Joz. 24:32).

Wij vinden nog een pijnlijk moment na de begrafenis van vader Jakob. Jozefs broers hadden diep in hun hart twijfels over de vergeving van de kant van Jozef (Gen. 50:15). Zoals water het gezicht tegenover het gezicht stelt, zo weerspiegelt het hart van de mens de mens zelf (Spr. 27:19). Een slecht geweten brengt angst voort! De broers kwamen met een vreemd verhaal; dit openbaarde wat er in hun hart leefde (Gen. 50:17). Zij hadden de vergeving van Jozef niet meegekregen, maar hij herkende hun gedachten niet en had geen wraakgevoelens.

Zij maakten Jozef aan het huilen vanwege hun achterdocht! Hoe kunnen jullie zulke gedachten over mij hebben? Jozef zegt iets moois: 'Sta ik soms op de plaats van God?' (Gen. 50:19). Als ik wraak neem, dan ga ik in Gods plaats staan. De Heere zei: Aan Mij komt de wraak en de vergelding toe (Deut. 32:35). Jozef wist dit, voordat Mozes het opschreef. Jozef werd geleid door de Geest van God. Wraak nemen is altijd een ingeving van de satan. Jozef wilde niet op die manier heersen over de mensen. Er kan een verlangen zijn om over mensen

te heersen en wraak te nemen. Jozef was vervuld met Gods Geest en hij herinnerde hen niet aan hun verleden. Hij troostte hen en zei dat hij voor hen en voor hun kleine kinderen zou zorgen (Gen. 50:21).

De Heere Jezus roept ons ook op om door te gaan en niet achterom te kijken. Wij laten Hem toch ook niet huilen door twijfels of Hij al onze zonden heeft vergeven (Hebr. 8:12)? Het leven wordt voorwaarts geleefd, maar achterwaarts begrepen.

Als Jakob de zegen uitspreekt over Jozef, noemt hij God de Steen en de Herder van Israël. Dit karakter werd door Jozef weerspiegeld tegenover zijn broers! Hij werd hun steen. Hij stond als een rots tijdens de hongersnood. Hun verhaal is eigenlijk Jozefs verhaal. Jozef was ook hun herder. Hij dacht aan hun kinderen en aan de kinderen van de Egyptenaren (Gen. 47:24). De Heere Jezus is de Hoeksteen en de Goede Herder! Als een Herder zal Hij Zijn kudde weiden. Hij zal de lammetjes in Zijn armen bijeenbrengen en in Zijn schoot dragen. De zogende lammetjes zal Hij zachtjes leiden (Jes. 40:11).

Jozef stierf mogelijk eerder dan zijn oudere broers en men legde hem in een kist, in Egypte (Gen. 50:24-26). Wat een verschil met het begin van de schepping in dit boek (Gen. 1:1). Het boek eindigt dramatisch! Dit komt omdat de zonde in de wereld gekomen is en door de zonde de dood. De dood gaat ook door tot alle mensen (Rom. 5:12). De laatste woorden van Jozef zijn een belofte. Hij sprak over de uittocht uit Egypte en hij vroeg aan zijn broers dat hun nakomelingen zijn beenderen mee terug zouden nemen naar het Beloofde Land (Gen. 50:24-25; Joz. 24:32).

Hopelijk bent u of jij net zoveel van Jozef gaan houden als ik. Hij is een model en hij doet mij duidelijk en vaak aan de Heere Jezus Christus denken.

Epiloog

De ouders van Mozes waren niet bang voor de nieuwe farao, toen zij trouwden en een gezin begonnen. Zij leefden ook met Gods beloften en hadden de beenderen van Jozef bij zich. Wij hebben een levende hoop door de opstanding van Christus uit de doden (1 Petr. 1:3; Rom. 15:4). Al deze dingen zijn hun overkomen als voorbeelden voor ons, en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, op wie het einde van de eeuwen gekomen is (1 Kor. 10:11). Al deze dingen zijn geschreven om ons te onderwijzen en te vertroosten. De geïnspireerde Schriften geven ons *hoop!*

Ik kan het niet nalaten om nog wat beelden te noemen die op Jezus wijzen:

- Jozef werd geboren in een slecht functionerend gezin met verschillende moeders (Jes. 53:2).
- De Heere Jezus werd geboren in een geestelijk droge tijd (Gen. 37:2).
- Jozef begon als herder. De Heere Jezus is de goede en de overste Herder (Gen. 37:3).
- Jozef is de geliefde Zoon. De Heere Jezus is de geliefde Zoon van Zijn Vader, Die wel net zoveel van ons houdt als van Zijn Zoon (Matt. 3:17; Joh. 17:23).

- Jakob gaf Jozef een veelkleurig gewaad. Het gewaad van Jezus werd niet verscheurd. Wij worden geroepen Hem dagelijks aan te doen (Rom. 13:14).
- Jozef was de nieuwe erfgenaam. Ruben had het verknoeid.
- Jozef ontving een dubbel deel, net zoals de Heere Jezus. De Heere Jezus zal de universele regering straks aanvaarden (Gen. 37:4; Openb. 11:15).
- Zij haatten Jozef zonder enige reden. Zo was het ook later met de Heere Jezus (Joh. 15:25).
- Jozef had twee dromen (Gen. 37:5-11), die hem tonen dat zij allen voor hem zouden buigen. Zijn broers zeiden toen dat ze nooit zouden buigen. Ze bogen drie keer (Gen. 42:6; 43:28; 44:14). Zeg dus niet: nooit! Eens zal iedereen voor de Heere Jezus moeten buigen (Fil. 2:11).
- Jozef werd door zijn eigen vader gestuurd (Gen. 37:13). Zo ook de Heere Jezus (Joh. 8:42).
- Jozef was bij zijn broers niet welkom. Dit is het verdrietigste vers: Johannes 1:11.
- Zijn broers wierpen hem in de put. En Potifar wierp hem in de gevangenis. Ook ik heb de Heere Jezus gekruisigd.
- Slechts eenmaal reageerde Jozef. Daarna zweeg hij, net zoals de Heere Jezus (Matt. 27:14).
- Jozef werd verkocht door Juda. Juda ontving vergeving. Hij ging naar de Heere. Judas ontving geen vergeving. Hij ging niet naar

de Heere, maar hij ging wel naar de priester die geen zonden kan vergeven.

- Jozef werd uit de put en de gevangenis gehaald. De Heere Jezus stond op!
- De broers brachten het gewaad van Jozef, in bloed gedompeld, naar hun vader (Gen. 37:32). Het kostbare bloed van de Heere Jezus werd naar Zijn Vader gebracht (Hebr. 9:12).
- De Heere voorziet de toekomst al (Gen. 39:1; 50:20). Denk aan de wijzen, die later geschenken geven, zodat Jozef en Maria het geld hadden om te emigreren.
- Jozef werd een slaaf (Gen. 39:1, 4). De Heere Jezus legde ook al Zijn heerlijkheid af.
- Jozef was een zegen voor vele heidenen (Gen. 39:5). De Heere Jezus ook (Rom. 11:11).
- Jozef werd ook steeds verzocht (Gen. 39:7-12a). De Heere Jezus nog meer (Matt. 4:1-11).
- Jozef was een man van integriteit (Gen. 39:12b). De Heere Jezus nog meer (1 Petr. 2:19-20).
- Jozef diende de schenker en de bakker (Gen. 40). De Heere Jezus ontmoette twee dieven. – Jozef zei: Denk aan mij (Gen. 40:14). Zo ook de Heere Jezus (Luk. 22:19; Hand. 20:7).
- Jozef gaf advies aan de farao (Gen. 41). De Heere Jezus is de grote Raadgever (Jes. 9:6).

- De farao herkende Gods Geest in Jozef. Zo ook de Heere Jezus (Hand. 5:31-32).
- Hij zei: Ga naar Jozef en buig je knieën. Dit zal ook gebeuren met de Heere Jezus (Fil. 2:9-11).
- Jozef vergat zijn pijnlijke verleden en hij vergaf ook iedereen (Gen. 41:51-52; 49:22),
- en daarom werd hij zo vruchtbaar in zijn verdere leven. Zo ook de Heere Jezus (Hebr. 2:10).

Zoals je wel hebt gemerkt schrijf ik steeds ‘De Heere Jezus’, en niet Jezus. Dat komt uit een hart dat overvol dankbaarheid is voor alles wat Hij voor mij gedaan heeft en dagelijks doet.

Wij hebben aan het einde van ons leven allemaal genoeg informatie om een boek over ons eigen leven te schrijven. Ik heb dat ook gedaan onder de titel: ‘Het mooiste leven op aarde’. Bij geen van de boekjes die ik geschreven heb, ervoer ik zoveel blijdschap als bij dit boek over Jozef. Er zijn momenten geweest dat ik mijn armen in de lucht gooide van vreugde, en momenten dat ik moest huilen.

Laten wij dankbaar zijn voor Jozef als ons voorbeeld. Zijn leven maakte een groot verschil in de wereld van toen. Wij die geloven hebben dezelfde Heere God, en nu ook dezelfde Heilige Geest in ons hart wonen. Vandaar dat ik u of jullie bemoedig met Johannes 17:23b. De Vader in de hemel houdt net zoveel van u of van jou als van Zijn enige, geliefde Zoon, de Heere Jezus. Schitterend!

Veel mensen lijken jammer genoeg op de broers van Jozef. Zij kunnen maar niet geloven dat hun alles vergeven is. Dit overkwam de broers

van Jozef ook. Uiteindelijk vertelden zij het aan Jozef (Gen. 50:17-21). Jozef ging ervan huilen. Dit is ook gebeurd met de Heere Jezus en Zijn discipelen. Hij zei: Nu ben Ik al zolang bij jullie, kennen jullie Mij nu nog niet? Zolang we met twijfels leven, kan de Heere God niets voor ons doen.

Jozefs laatste woord moet hun zekerheid geven: God zal echt komen en jullie uit het land Egypte terugbrengen naar het land dat Hij Zijn volk heeft beloofd. Laten wij Jozefs geloof navolgen en de twijfel geen voedsel geven. Die mag verhongeren.

Zijn sjalom en Zijn zegengroet,

van Johan en Linda Schep

Bijlagen

1. Overzicht van het leven van Jozef

Gebeurtenis en leeftijden	Izak	Jakob	Jozef
Geboorte Jozef (Gen. 30:24). Jakob dient voor zijn kudde (Gen. 30:31; 31:41).	152	92	0
	...	...	...
Vertrek Jakob (Gen. 31:41).	158	98	6
	...	...	...
Jozef hoedt met zijn broers de schapen (Gen. 37:2).	169	109	17
	...	...	...
Twee jaren vergeten door de schenker (Gen. 41:1). Izak sterft (Gen. 25:26; 35:28).	180	120	28
		...	...
<i>Jaren van overvloed</i>			
Jozef voor de farao (Gen. 41:46).	<i>1</i>		122
	<i>2</i>		123
	<i>3</i>		124
Geboorte van Manasse en Efraïm voor de hongersnood (Gen. 41:50).	<i>4</i>		125
	<i>5</i>		126
	<i>6</i>		127
	<i>7</i>		128

<i>Jaren van hongersnood</i>				
Eerste reis van de broers.	<i>1</i>		129	37
Tweede reis van de broers / Jozef maakt zich bekend (Gen. 45:6). Jakob voor de farao (Gen. 47:9).	<i>2</i>		130	38
	<i>3</i>		131	39
	<i>4</i>		132	40
	<i>5</i>		133	41
	<i>6</i>		134	42
	<i>7</i>		135	43
			...	...
Jakob overlijdt (Gen. 47:28).			147	55
				...
Jozef overlijdt (Gen. 50:22).				110

Leeftijden in bovenstaande tabel bij benadering aan de hand van genoemde tekstaanhalingen.

2. Jozefs veelkleurig of pronkgewaad

‘Ook liet hij een veelkleurig gewaad voor hem maken’ (Gen. 37:3). Het woord veelkleurig gebruikt in de HSV vertaling is het Hebr. woord ‘pac’. Dit betekent het vlakke deel van hand of voet, palm, voetzool. Het betekent dan op de eerste plaats: een gewaad dat tot de handpalmen of voetzolen reikt. Het ‘veelkleurige gewaad’ is dan geen goede interpretatie van Genesis 37:3.

Jakob, die Jozef meer liefhad dan al zijn andere zonen, geeft hem een speciale mantel met lange mouwen, daarmee verleent hij hem een bijzonder voorrecht. Jozef krijgt daarmee de eerste plaats onder de broers, die de kudden moeten hoeden. In dit gewaad werd Jozef gestuurd om zijn broers op te zoeken (Gen. 37:16).

3. Bron vermeldingen

Bijlage 1: Zie ‘**Overzicht van het leven van Jozef**’; OudeSporen online uitgeverij; 2009; <https://www.oudesporen.nl/Download/OS1491.pdf>

Bijlage 2: Zie blz. 33 van ‘**Altaren, waterputten, gedenkstenen en gewaden**’; OudeSporen online uitgeverij; 2022; ISBN/EAN 978-94-91797-37-8.

Cover: Schilderijen door Jan van ‘t Hoff; <https://www.gospelimages.nl/schilderijen?thema=8>

4. Overige publicaties van de auteur

Voorbeelden voor ons: Vrouwen en mannen in de Bijbel;
2021; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797484

U is heden de Heiland geboren: Een bundel kerstmeditaties;
2021; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797552

De brief aan de Hebreëen: De superioriteit van de Heere Jezus;
2022; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797606

Nehemia - Geloof in actie!: Biddend bouwen aan de gemeente;
2022; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797620

The Letter to the Hebrews: The superiority of the Lord Jesus;
2022; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797613

Habakuk: Een profeet die God omhelst;
2023; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797651

Gods onderricht: Lessen ... van Abraham en Sara;
2023; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797668

Het mooiste leven op aarde; Ervaringen en belevissen van
Johan en Linda Schep; 2023; OudeSporen online uitgeverij

Van de put naar het paleis; Over het leven van Jozef; 2023;
OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797675

Distributie: CBC 't Gulden Boek te Houten

Website: www.cbcboek.nl

E-mail: info@cbcboek.nl